

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 11 - època 2 - número 65 - juny 2003 - exemplar gratuït

Institut insuficient

•

Cementiri, Casa Gòtica, OK

•

El Cros a Segona !

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clíniques**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

AISER

ARGENTONA, INSTAL·LACIONS I SERVEIS

ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - CLIMATITZACIÓ

TAMBÉ TENIM TELEFONIA MÒBIL I FIXA

Puig i Cadafalch, 7
ARGENTONA

Tel./Fax 93 797 01 23
E-mail: aiser@arrakis.es

Ven a conocer nuestras
ofertas de verano. No te
vayas de vacaciones sin
recargar tu móvil.

am9na

Distribuidor oficial

ADVOCATS

ASSESSORS

Joan Carles Codina

Advocat col. 1452

Esther Escoda

Advocat col. 1491

Salvador Guillamón

Advocat col. 27.167

- Fiscal-Laboral-Comptable
- Assessorament d'empreses, Societats
- Impagats
- Cooperativisme i economia social
- Herències, separacions i divorcis

- Arrendaments
- Dret Urbanístic
- Penal
- Civil
- Accidents de circulació i indemnitzacions

Carrer Gran, 54 - Argentona - Tel. 937 974 015 / Fax 937 974 016
E-mail: escodacodina@retemail.es

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 65 - Juny 2003 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.

President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Bachs, J. Famadas, F. Molist i A. Rodríguez.

Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CIU i PP.

Cap de Redacció: Martí López.

Redacció: Gisela Rodríguez.

Rúbriques: Lluís Serra Morgan, Llorenç Soldevila, Joan Pannon.

Fotografies: Marc Duran, Martí López Vila,

Xavier Lorente, Jordi Silva, Rosa Vila.

Disseny: Núria Cusachs.

Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Comercial: Núria.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Els protagonistes del pacte de govern es donen la mà.
Fotografia: Marc Duran.

6-10. Continua el pacte

Després de guanyar les eleccions municipals Antoni Soy, líder de l'Entesa tornarà a ser l'alcalde de la vila gràcies al pacte Entesa per Argentona-PSC. D'aquesta manera continua el mateix govern, que intentarà acabar els projectes que van començar durant la passada legislatura.

11. Arxivant millor

Després de sis anys de romandre tancada, la Casa Gòtica torna a obrir les portes per convertir-se en la seu definitiva de l'Arxiu Històric Municipal.

12. Nou cementiri

Amb el cementiri a punt del col·lapse, l'Ajuntament ha habilitat un nou cementiri amb 156 nínxols, dues sales de vetlla i una sala d'actes on es podran celebrar cerimònies, serveis que no tenia l'antic edifici.

14. Un tigre a Argentona

La Xena és la cinquena d'una cria de tigres que va néixer a finals d'abril en un circ de Terol amb una greu malaltia. El veterinari argentoní Alfons Romera és qui s'ha encarregat de salvar-li la vida.

15. Manca un Institut

Tres anys després de la inauguració, l'Institut d'Argentona està a punt de quedar saturat. L'increment d'alumnes que han d'estudiar a l'IES els propers anys fa necessari un nou institut.

25. Ascens futbolístic

El Sant Miquel del Cros queda campió de Lliga a l'última jornada i torna a pujar a la Segona Regional després d'una temporada excel·lent a l'"infern" de la Tercera Regional.

Editorial

L'Entesa no hauria accedit al govern altre cop sense el suport del PSC. Tot i el dalta baix electoral, els socialistes han tingut el cap serè per mantenir una coherència i una responsabilitat per acabar el projecte de poble que van dissenyar colze a colze amb els independents.

Ple de l'Entesa

L'Entesa és un fenomen a estudiar. Com a altres municipis de la comarca, unes sigles independents també han acabat propiciant un tomb electoral total a Argentona. Al 1999 li va prendre l'alcaldia a CiU, i el passat 25 de maig la victòria en número de vots. La consecució de la Sala, de la Font Picant, de la nova Escola Les Fonts... han pesat però sobretot molts consideren clau la figura d'un líder natural: Antoni Soy, un catedràtic d'economia, un assessor empresarial, que a base de treball i de saber a quines portes trucar s'ha guanyat la confiança i el respecte fins i tot d'alguns dels seus enemics. La força de l'Entesa ha estat un Soy que ja ha dit que aquest serà el seu últim mandat. Té aspiracions més enllà del municipi... Diuen que el seu futur està al Parlament. De moment, ha sonat com a candidat a la presidència al Consell Comarcal. L'Entesa no hauria accedit al govern altre cop sense el suport del PSC. Tot i el dalta baix electoral, els socialistes han tingut el cap serè per mantenir una coherència i una responsabilitat per acabar el projecte de poble que van dissenyar colze a colze amb els independents. Brugal i companyia van acusar l'aparició d'Esquerra Unitària i Agrupació d'Argentona, dos grups que han posat els peus al consistori recollint diferents vots de descontent sobretot a Sant Miquel del Cros però també al centre urbà. Convergència i Unió, immersa en un procés de renovació interna, no va tenir prou temps per promocionar el seu candidat, un Ferran Armengol que molts no van votar perquè no coneixien. Fede Ureña va assistir a la caiguda en picat del PP. La pèrdua d'un regidor en benefici del seu germà de CIU, Enric Ureña, va fer menys dura la derrota. En fi, comença una altra legislatura Entesa-PSC. Sobre la taula: projectes que en l'anterior legislatura no es van poder acabar i d'altres que ja es veurà si caldrà revisar.

Carta de l'alcalde

Un projecte clar, un govern fort

Fa quatre anys vàrem començar un projecte comú que ara hem decidit continuar per quatre anys més: per seguir millorant Argentona, per fer una Argentona cada cop més propera a les persones.

M.D.

Primer de tot voldria agrair a tots els vilatans i vilatanes que han donat suport a l'Entesa i que han permès, doncs, que jo els hi pugui estar parlant ara com a Alcalde de la Vila. Gràcies també a totes les persones que han exercit el seu dret de vot, sigui quina sigui la opció que han votat, perquè així han contribuït a anar definint l'Argentona que volem pel futur. I l'agraïment, també, als que, exercint el seu dret, per les raons que sigui han decidit no votar en aquestes eleccions. Dir-los tanmateix que, tot i respectar totalment la seva opció, crec que seria bó que en el futur es decidissin a votar ja que així contribuirien a decidir de manera activa el futur del nostre poble. Tanmateix, no voldria deixar d'agrair el suport que he tingut per part de l'Entesa i del PSC per accedir a l'alcaldia. Fa quatre anys, uns i altres, vàrem començar un projecte comú que ara hem decidit continuar per quatre anys més: per seguir millorant Argentona, per fer una Argentona cada cop més propera a les persones. Hem arribat a un Acord de Govern perquè tenim unes coincidències bàsiques en un projecte de poble clar i un programa de govern concret. Un acord de govern en el que totes les parts el veiem bé i ens en sentim satisfetes: es a dir, un bon acord de govern. Tot plegat ens permet, com ara fa quatre anys, fer un govern fort i estable, amb una clara visió estratègica i amb una perspectiva a mig i llarg termini.

La meua felicitació més cordial a tots els nous regidors i regidores. Espero que tots plegats, des del govern o des de l'oposició, puguem trobar les fórmules més adequades per treballar junts per millorar Argentona i especialment per aconseguir una millor qualitat de vida per a les persones que hi vivim.

L'Ajuntament està format pels seus regidors, però no seria res sense els seus treballadors. Fa quatre anys vàrem començar una reorganització administrativa i una modernització que ara hem de continuar per tal de donar uns serveis cada cop millors a les persones de la Vila. I cal que això es noti en el dia a dia. Esperem la col·laboració de tots per tal d'aconseguir-ho.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

El disgust del Sr. Marfà

El senyor Marfà, segons va dir, era la primera vegada que assistia a un Ple Municipal (4 d'abril del 2003).

Durant la sessió plenària les intervencions de l'oposició van ratllar sovint la descortesia i la falta de respecte. Però el senyor Marfà no va ser conscient d'aquesta circumstància.

L'alcalde va anar responnent totes les intervencions sense tenir en compte el to utilitzat. De forma coherent i educada va anar justificant les seves rèpliques. Però, on era el senyor Marfà llavors?

L'oposició va seguir les seves intervencions amb la mateixa mala manera de fer. Van arribar a dir que l'alcalde mentia i que tractava d'enganyar la gent. On era llavors el senyor Marfà?

Finalment l'alcalde va respondre amb duresa el portaveu del PP, el qual seguia dirigint-se a ell, en to despectiu i provocatiu. Ara sí; ara sí que sabem on era el senyor Marfà. Quan va arribar el torn d'intervenció del públic va demanar la paraula mostrant-se escandalitzat per l'actuació de l'alcalde i arribant fins i tot a sol·licitar la intervenció del Defensor del Ciutadà, present també en aquest Ple. El que no podia imaginar el senyor Marfà és que l'alcalde, amb una humilitat que l'honora, va demanar "públiques disculpes al regidor del Partit Popular" i fins i tot en acabar el Ple va anar a disculpar-se personalment amb ell. Jo voldria que l'oposició aprengués que, en política i encara que les eleccions estiguin a tocar de mà, no tot s'hi val.

Per acabar voldria recomanar al senyor Marfà que assisteixi més sovint als Plens perquè, d'aquesta manera, pugui continuar amb la seva noble tasca de posar pau quan calgui.

Mª Rosa Masó

Sobre els Aqstics

Benvolguts senyors,

Molt entretinguda l'entrevista amb el grup Aqstics, i el més interessant és quan acusen l'anomenat "Skamot Antiaqstics" de tots els seus mals, sobretot si tenim en compte que en el passat número de la revista Enderrock acusen dels mateixos delictes el Col·lectiu de Músics del Maresme!... Una mica de paranoia, potser? El que un professional no faria mai és presumir d'haver gravat en un dels millors estudis del sud d'Europa com si això fos un valor musical afegit,

quan tothom sap que els millors estudis d'Europa també tenen els preus més elevats d'Europa i això no deixa de ser curiós (i poc intel·ligent per part seva) tenint en compte com s'ha produït tota la polèmica. Potser aquesta faceta "egòlatra i mediàtica" l'haurien de ponderar un pèl i potser així serien més respectats entre els seus "col·legues" músics.

Atentament,

David Gallardo

Un Músic

Malentesos a la Mostra Literària

En relació amb les opinions manifestades per la portaveu del jurat de la Mostra Literària del Maresme, volem manifestar el següent:

1. Ens congratula que la Mostra s'hagi mantingut durant tants anys a Argentona i que el nostre sigui un Ajuntament que cuida i mima aquesta celebració com pocs altres municipis fan.

2. Malgrat això, hem observat un estancament, una mena de rutina que a poc a poc ha anat contagiant a totes les parts implicades; des dels que ho auspicien, perquè ho fan sense l'entusiasme inicial, fins als que hi participen, perquè no sempre exerceixen l'autocensura qualitativa necessària per garantir uns mínims de qualitat. Això ha acabat repercutint d'una manera negativa en la varietat i, fins i tot, la qualitat del conjunt de les obres presentades.

3. D'altra banda, els integrants del jurat, i en especial aquells de nosaltres que en formem part des de fa anys, hem assistit amb admiració i respecte al creixement com a escriptors d'alguns concursants assidus que ens han fet l'honor de compartir els seus escrits any rere any; i any rere any, també, han vist reconegut el seu talent amb un o altre dels guardons concedits.

4. Però arribats a aquest punt, ens hem de preguntar si l'objectiu d'aquesta mostra és convertir-se en un certamen endogàmic en el qual es donen els mateixos premis a les mateixes persones i per part dels mateixos jurats. Nosaltres creiem que no i per això considerem imprescindible que s'introdueixin modificacions en les bases del concurs, destinades a reactivar la Mostra i evitar que acabi morint de vella o d'avoriment.

5. Res del que es va dir no treu ni un sol mèrit als guanyadors, ni posa en dubte la qualitat de la

seva obra que, després d'haver estat premiada en tantes ocasions, demostra que pot mesurar les seves forces en concursos més exigents i de més volada que aquest.

Marga Marzo

Paraules contra les armes

Malgrat que els esforços dels ciutadans no hagin aconseguit aturar l'agressió dels EUA contra l'Iraq, acabada l'ocupació, és hora de destacar-ne alguns aspectes que cal no perdre de vista.

A banda del fet positiu de la caiguda del règim tirànic de Saddam Hussein, aquest conflicte ens ha mostrat la cara més perversa i cínica de la política imperialista dels EUA, que no dubta a utilitzar el seu armament contra un altre país que pugui representar una amenaça per als seus interessos econòmics i d'estratègia de domini del planeta i, a més, vol presentar aquesta acció al marge de tota legalitat, com un acte a favor de la democràcia.

La gran mentida comença per la utilització dels vocables: això no ha estat guerra, sinó una agressió i una invasió en tota regla.

Mentre a Argentona molts vilatans ja es pronunciaven en contra de l'atac, unes setmanes abans de produir-se, sorgia a la ràdio local la veu d'un "expert en temes internacionals" afirmant que "...digui el que digui la gent, la postura correcta és la tripartita Bush, Blair i Aznar".

Aquesta negació de la democràcia del "diguin el que diguin, farem el que ens sembli", que és l'actitud de prepotència adoptada pel govern espanyol, ha provocat una massiva resposta de la ciutadania. La rebel·lió del món de l'espectacle, primer, de l'alumnat i professorat dels centres docents, després, i la proposta dels treballadors i professionals dels mitjans de comunicació han estat menystingudes pels governants del PP. A la nostra vila, la ciutadania s'ha manifestat en contra de l'atac amb una cadena humana, un referèndum i diverses cassolades, entre altres actes del carrer.

Durant el temps que ha durat el conflicte, els bel·licistes han deformat i buidat de sentit paraules com *pau*, *democràcia* o *llibertat*. Ara, el que cal és que, entre tots, tornem el seu sentit a les paraules i que els donem vida, fent-les servir contra les armes.

Jaume Itchart i Jordi Egea

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 30 de juny del 2003 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: radio@argentona.com. Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

PACTE PRORROGAT

Va entrar a la seu de l'Entesa en ple carrer gran cap a les 10 toques del vespre. Ho va fer amb una rebuda espectacular enmig de crits i abraçades eufòriques. En un dia marcat per la pluja i un lleuger creixement de la participació (61,11%), Antoni Soy i la seva llista acabaven de guanyar oficialment les eleccions municipals del 2003 a Argentona. Els independents es van imposar clarament a totes les meses excepte a les dues del Cros. 1496 vots i 6 regidors, certificaven una jornada històrica a la vila. Per primer cop en 20 anys, CIU deixava de ser la força més votada. Només abans, el 1979, la CAI havia superat els convergents. Tot i la victòria en número de vots i regidors, l'Entesa havia de tornar a recórrer al pacte per continuar governant. Soy va reconèixer aquella mateixa nit que l'acord amb el PSC els havia anat molt bé i que es mostrava obert a repetir-lo. Els socialistes però no van tenir un bon dia. Tot el contrari, les urnes els van jugar una mala passada. Malgrat mantenir el número d'edils (3), van patir un revés important en vots (de 1104 van passar a 779, tot i la pujada del cens) sobretot al Cros però també en el centre. "No hem sabut vendre bé la nostra feina. L'equip que tenia l'alcaldia ho ha sabut vendre millor i s'ha emportat el peix al cove. Si algú creu que ens farà fora de l'Ajuntament ho té clar", afirmava Montse Brugal.

EU i Agr.Ar, debuten. La llista de Brugal no va ser l'única derrotada de la jornada. CIU i PP també van rebre. Els convergents van baixar (de 1357 a 1220) considerablement arreu però en canvi van obtenir un regidor més (de 4 a 5). "No estem satisfets dels resultats, però vull deixar clar que sóc una persona vàlida i ho demostraré aquests quatre anys. Hem tingut poc temps perquè la gent em conegués", confessava Ferran Armengol. Els populars (de 681 a 482) van perdre per pocs vots el segon regidor (de 2 a 1) i es van quedar tan sols amb Fede Ureña al consistori. El Cros i les urbanitzacions van passar factura al PP. "Hem volgut recollir els neguits del poble i defensar el millor per Argentona però potser no ho

Les eleccions del 25 de maig donen a l'Entesa no només l'alcaldia sinó també la victòria en número de vots (1496) i de regidors (6). Per primer cop des de l'any 83, Convergència i Unió (1220 vots, 5 regidors) es veu desplaçada del primer lloc com a força amb més suport a Argentona. Antoni Soy renova la seva condició d'alcaldre després d'un nou pacte amb el Partit dels Socialistes (779 vots, 3 regidors), un PSC que pateix juntament amb CIU i PP (482 vots, 1 regidor) un important descens de vot. Mentrestant, els dos nous partits, Esquerra Unitària (470, 1 regidor) i Agrupació Argentona (369 vots, 1 regidor), aconsegueixen representació municipal. Amb aquest escenari (17 regidors), comença el segon mandat del govern Entesa-PSC.

hem sabut fer bé. Em faig creus del que han promès partits com Agrupació Argentona", comentava Ureña. La decepció dels tres partits grossos contrastava amb l'alegria d'Esquerra Unitària (470 vots, 1 regidor) i d'Agrupació d'Argentona (369 vots, 1 regidor) que en la seva primera aparició al concert electoral van esgarrear un bon grapat de vots i un regidor respectivament. EU, amb Assumpta Boba al capdavant, va fregar fins i tot el segon representant, gràcies al seu bon resultat al Cros i també al casc urbà. "Hem fet una bona feina, està clar. Llàstima de no haver aconseguit el segon regidor. La votació està dient que poden destruir can Doro tranquilament", apuntava Boba. Després de prometre un camp de golf, un camp de polo, un palau de congressos... Agr.Ar, la formació lidera-

da per Fèlix Rosa, només va poder mobilitzar de manera important el vot del Cros. Al veïnat sud això sí va obtenir una victòria aclaparadora, clau de la seva entrada al plenari. A les taules de l'Ajuntament vell es va defensar, però va passar de puntetes per la resta de colegis. "Ens ha perjudicat no tenir les butlletes per portar a les bústies. Ens esperàvem tres regidors però no ha pogut ser", deia Rosa.

Pacte i ple de constitució. Tot i que inicialment els resultats van caure com una gerra d'aigua freda sobre el PSC, amb el pas dels dies els socialistes van aparcar els seus recels i van acabar donant el sí a negociar la continuïtat del pacte amb l'Entesa. Finalment, el dimecres 11 de juny es feia públic l'acord de prorrogar

la relació encetada el 1999. Tres dies més tard (14-06-2003), Antoni Soy era reelegit alcalde en el ple de constitució amb els sis vots de l'Entesa i els tres del PSC. "Hem optat per subscriure el pacte amb l'Entesa des d'un punt de vista de coherència i de responsabilitat. De coherència amb la feina que hem anat fent durant aquests quatre anys, amb el projecte pel poble que tenim i que hem engegat. Tenim ganes de poder acabar molts temes que ens han quedat a mig camí. I de responsabilitat perquè no és bo deixar les coses a mitges ni renunciar a la feina feta, ni per nosaltres ni pel poble. Si no, ens passa allò dels endavant i endarreres i no acabem mai", va dir la regidora socialista Montse Brugal. Maria Lluïsa Navarro (CiU), presidenta de la mesa d'edat, formada per ella i per Esther Merino (Entesa), lliurava novament la vara de batlle a Soy. Després d'un discurs amb moltes alusions personals (pare, família i companys de partit), el nou cap de l'administració local va donar la paraula a la resta del plenari.

L'oposició demana participació. Des de CIU, el líder de l'oposició, Ferran Armengol va manifestar quin serà el paper de la seva formació en aquesta legislatura. "Farem una oposició ferma, responsable i constructiva. Oferim la nostra col·laboració per buscar i trobar consens en tots els afers. La nostra voluntat és de sumar esforços perquè el futur no es configuri només al voltant del número 9. Amb aquests 9 regidors hi ha representats el 45% dels electors, l'altre 55% està a l'oposició. Si governen només pel 45 serà molt difícil que la suma d'esforços passi d'aquest número 9, però si vostès governen per la totalitat és possible que es tiri endavant la col·laboració i el resultat final sigui millor". El cap del PP, Fede Ureña, espera que en aquests propers quatre anys "hi hagi de veritat participació, que ens tinguin en compte les opinions sobre els projectes d'Argentona. Que la il·lusió i la constància dels que estem a l'oposició no decaïgui. Esperem que ens facin partícips a tota la corporació de les decisions a prendre".

La portaveu i regidora d'Esquerra Unitària, Assumpta Boba, confia que el govern recapaciti en temes polèmics. "Som una força emergent que representa els sectors socials a desgrat amb l'anterior govern. El tema de can Doro s'hauria de discutir, si tiren endavant el projecte amb la majoria de regidors i que no de vots, pot arribar a portar una fractura del poble en dues meitats. No solament ens mourem per can Doro i pel Cros, sinó també a favor dels bons projectes per la vila i en contra dels que malmetin patrimoni i que no ajuden a anar endavant". Finalment, en la seva primera aparició al plenari, el regidor d'Agrupació d'Argentona, Fèlix Rosa va comentar que "Volem agrupar totes les parts d'Argentona, i sobretot de les urbanitzacions que volem que estiguin presents aquí. No volem interrompre la feina del govern sinó poder ajudar, i que es puguin realitzar els punts dels programes compartits per tots. Esperem col·laborar i no posar entrebancs, però també que es tinguin més en compte l'oposició".

RESULTATS ELECCIONS MUNICIPALS 2003 PER DISTRICTES I TAULES

Districte	Lloc	Cens 2003	L'ENTESA	CiU	PSC	PP	EU	Agr.Ar.	Vàlids	Blanc	Nuls
1.1	Ajuntament "A"	743	150	116	61	32	35	20	426	12	6
1.1	Ajuntament "B"	797	130	94	72	41	28	36	412	11	4
1.1	Ajuntament "C"	751	154	116	66	27	34	41	443	5	2
1.2	Bernat Riu. "A"	802	166	143	66	58	48	10	504	13	7
1.2	Bernat Riu. "B"	776	157	117	96	69	31	4	496	22	6
1.2	Bernat Riu. "C"	729	151	131	67	59	36	8	466	14	5
1.3	Sant Mique."A"	429	45	31	38	18	61	76	278	9	4
1.3	Sant Mique."B"	550	40	47	47	22	55	140	357	6	2
2.1	Velcro "A"	782	149	117	90	47	40	9	468	16	6
2.1	Velcro "B"	843	149	123	74	51	53	14	479	15	2
2.2	Velcro "A"	470	99	81	40	30	21	5	284	8	8
2.2	Velcro "B"	543	106	104	62	28	28	6	346	12	9
TOTAL		8215	1496	1220	779	482	470	369	4959	143	61

Antoni Soy i Casals té 52 anys. És professor d'Economia Aplicada a la Universitat de Barcelona i després de quatre anys governant el poble, tornarà a ocupar la figura de batlle de la vila. Està content perquè el poble li ha donat la seva confiança amb 1496 vots (340 més que el 99) i gràcies al pacte amb el Partit Socialista segellat el passat 14 de juny torna a erigir-se com alcalde. Si compleix la paraula que en el seu dia va anunciar, aquests seran els últims quatre anys que Argentona el tindrà com a alcalde. Però de ben segur que la seva carrera política no s'acabarà aquí. El Consell Comarcal o el Parlament sonen com a futures fites

PREPARAT PER

-Sincerament, s'esperava un augment de quasi el 5% de vots i guanyar per primer cop les eleccions, després de tota la polèmica de Can Doro?

—Nosaltres crèiem en el treball constant i diari des del primer a l'últim dia i això és el que hem fet en els darrers quatre anys. La campanya electoral del 2007 començarà demà, 15 de maig de 2003, i requereix d'aquest treball constant i diari. Conseqüentment, nosaltres confiàvem en que la gent d'Argentona reconeixeria tot el que s'ha fet en els darrers quatre anys i que, per tant, ens donaria la màxima confiança amb els seus vots. Per tant, i responent concretament a la seva pregunta, nosaltres teníem moltes esperances de guanyar les eleccions, ser la força més votada i amb més regidors i també incrementar els nostres vots en termes absoluts i relatius. Sortosament, aquestes esperances s'han complert. Ho hem d'agraïr a totes les persones que ens han donat la seva confiança.

—Com explica el fenomen de l'Entesa? A les primeres eleccions accedeixen a l'alcaldia i a les segones, no només repeteixen sinó que per la porta gran.

—L'Entesa és un grup local i independent amb un objectiu bàsic i fonamental: Argentona. L'Entesa sorgeix ara fa cinc anys quan una part important de la població de la Vila considerava que Argentona s'havia quedat retardada en relació a altres municipis i que calia un revulsiu per tal d'aconseguir superar aquest retard. A més, L'Entesa està formada per un grup de persones i va presentar unes propostes que, ja a l'any 1999, varen merèixer la confiança de molta gent. Al mateix temps, moltes persones d'Argentona no van donar la con-

fiança a la força a la que li havien donat tradicionalment, CIU, que va disminuir de forma important en vots i en regidors, mentre que el PSC també treia uns molt bons resultats: semblava clar que amb el càstig que havia sofert CIU i els increments de vots de L'Entesa i el PSC la gent volia un canvi. Això, més una determinada visió del projecte de poble que volem i els acords programàtics existents explica el pacte i l'acord de govern d'aquests darrers quatre anys. Pel que fa als resultats d'aquestes darreres eleccions crec que la resposta està en el que he dit en la pregunta anterior.

—Es repeteix el pacte Entesa-PSC. Han canviat les condicions?

—Com és lògic sempre hi ha alguns canvis. Tanmateix, el pacte actual és un pacte de continuïtat amb la situació anterior, ja que fa quatre anys, uns i altres, vàrem començar un projecte comú que ara hem decidit continuar per quatre anys més: per seguir millorant Argentona, per fer una Argentona cada cop més propera a les persones. Hem arribat a un Acord de Govern perquè tenim unes coincidències bàsiques en un projecte de poble clar i un programa de govern concret. Un acord de govern que

a assolir. El que sí és segur és que Antoni Soy agraeix de tot cor l'experiència que li ha suposat formar part de l'Entesa, que segons ell mateix ha estat una escola política "magnífica". Abans però té ganes de continuar acostant la gestió municipal al vilatà, tot acabant els projectes de la Sala, La Font Picant, el Polisportiu... Així com assolir altres objectius com és el cas de l'augment de la inversió en carrers, voreres, enllumenat i parcs i jardins, el Casal d'Avis i el Centre de Creació-Casal de Joves, la piscina coberta, entre molts altres.

CONTINUAR

totes les parts el veiem bé i ens en sentim satisfetes: és a dir, un bon acord de govern. Tot plegat ens permet, com ara fa quatre anys, fer un govern fort i estable, amb una clara visió estratègica i amb una perspectiva a mig i llarg termini.

–Quins seran els objectius principals d'aquests quatre anys?

–En primer lloc, lògicament acabar les coses que s'han començat: la Sala, La Font Picant, el Polisportiu, etc.. Tanmateix, també tenim altres objectius pels propers quatre anys: augmentar substancialment la inversió en carrers, voreres, enllumenat i parcs i jardins, continuar millorant els serveis municipals, el Casal

d'Avis i el Centre de Creació-Casal de Joves, el cobriment de la piscina municipal; arreglar la Masia de Can Barrau i els seus entorns, entre moltes altres coses que proposem pels propers quatre anys.

–En aquestes eleccions han entrat dos nous partits. Què li sembla i com canviarà això a la política municipal?

–Em sembla molt bé. La democràcia implica que acceptem els resultats de les eleccions. Per tant em sembla molt bé que el poble d'Argentona hagi decidit que hi hagi els representants que consideri més oportú. Independentment que, amb les seves propostes nosaltres hi puguem estar d'acord o no.

–En aquesta legislatura hi haurà quatre regidors més i, concretament, dos més a governar. Es podrà fer la feina amb més profunditat?

–Segur que sí. El fet de ser nou regidors al govern farà més fàcil el poder fer una gestió municipal més eficaç. Tanmateix, no descartem en cap cas el poder incorporar més endavant a d'altres grups a la gestió de govern i, per tant, fer-la encara més fàcil.

–Què hi ha dels rumors de presidir el Consell Comarcal?

–Doncs això són rumors. No tinc ni idea del que passarà finalment. Tanmateix, si jo participo d'alguna manera en el Consell Comarcal serà per intentar aconseguir el màxim de coses per Argentona, perquè aquest és el nostre objectiu.

–A la campanya del 99 va prometre que s'hauria de limitar els mandats dels alcaldes a un màxim de vuit anys. Per tant, serà la seva última legislatura com a batlle argentoní?

–Continuo pensant que els mandats de vuit anys són una bona cosa. L'Entesa s'hi va comprometre i jo també m'hi vaig comprometre, tant personalment com amb L'Entesa. La meua intenció és complir aquest compromís i, per tant intentar mantenir el que hem dit.

–I després què? El Parlament o deixarà la política?

–Quatre anys són molts anys. No tinc ni idea del que faré d'aquí a quatre anys. Tanmateix, si es tracta de fer política per tal de millorar la qualitat de vida de les persones des d'ara tothom pot comptar amb mi.

El nou Ajuntament

Govern municipal

L'ENTESA: 1.496 vots (30,17%) 6 regidors - PSC: 779 vots (15,71%) 3 regidors

Antoni Soy

(L'ENTESA)

Alcaldia, Mobilitat i Seguretat Ciutadana, i Mitjans de Comunicació.

Montse Brugal

(PSC)

Primera tinent d'alcalde, Urbanisme i Obres Privades, i Benestar Social i Igualtat.

Jordi Pinart

(L'ENTESA)

Segon tinent d'alcalde, Serveis Generals i Coordinació, Medi Ambient i Habitatge.

Joan Vaquer

(PSC)

Tercer tinent d'alcalde, Manteniment i Serveis Municipals.

Mateu Piñol

(L'ENTESA)

Quart tinent d'alcalde, Obres Públiques.

Cristina Navarro

(L'ENTESA)

Cinquena tinent d'alcalde, Joventut i Festes.

Josep Famadas

(L'ENTESA)

Cultura i Esports.

Salvador Casas

(PSC)

Promoció Econòmica.

Esther Merino

(L'ENTESA)

Ensenyament.

Oposició

CiU: 1.220 vots (24,60%) 5 regidors - PP: 482 vots (9,72%) 1 regidor
EU: 470 vots (9,48%) 1 regidor - Agr.Ar.: 369 vots (7,44%) 1 regidor

Ferran Armengol

(CiU)

Marcel Lladó

(CiU)

Felip Castells

(CiU)

M. Lluïsa Navarro

(CiU)

Enric Ureña

(CiU)

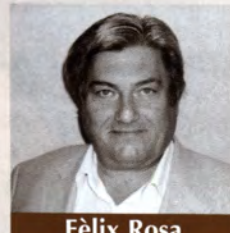
Fede Ureña

(PP)

Assumpta Boba

(EU)

Fèlix Rosa

(Agr. Ar.)

L'any 1997 la Casa Gòtica, situada a la plaça de l'Església i llavors seu del Museu del Càntir, va haver de tancar per problemes d'aluminosi. Ara, sis anys després i amb el Museu del Càntir situat a l'antiga Casa de Cultura, la Casa Gòtica ha tornat a obrir les portes convertida en la seu definitiva de l'Arxiu Històric Municipal. Un espai acollidor en el qual els argentonins podran consultar documents històrics i tot el que fa referència al patrimoni de la nostra vila.

Aspecte actual de la Casa Gòtica.

Guardant la història

Datada del segle XVI i seu del Museu del Càntir del 1975 al 1997, es va haver de tancar al públic al detectar-s'hi aluminosi. Ara, després de quatre anys d'obres, ha tornat a obrir les seves portes oferint una cara renovada. I és que ara és la nova i definitiva seu de l'Arxiu Històric Municipal i aglutina documents històrics que daten des del segle XIII fins a l'actualitat, incorpora el fons de l'antiga entitat cultural l'Aixernador i un fons fotogràfic d'un miler d'imatges antigues. D'aquesta manera s'abandona l'espai que durant els darrers anys ha ocupat provisionalment a l'antiga fàbrica Velcro.

Llarg procés. Les obres d'adequació de la Casa Gòtica han durat quatre anys, dividides en quatre fases i amb llargs períodes d'inactivitat inclosos. En la primera fase es van eliminar totes les bigues amb aluminosi i es van substituir per uns forjats nous. A més s'ha hagut d'anivellar el terra perquè els armaris compactes de l'arxiu corren sobre rails.

En total ha costat 385.000 euros, amb un ajut de la Generalitat de 75.000 euros. "Ha estat una obra que per estar lligats a les prioritats econòmiques de l'Ajuntament s'ha hagut de fer en quatre fases", explica Mateu Piñol, regidor d'Obres Públiques, que afirma que "és una obra que és molt adient i digne per un arxiu municipal, més que pel Museu del

Càntir". Del mateix parer és Oriol Calvo, director del Museu del Càntir i tècnic de Patrimoni Cultural: "Ha estat bàsic treballar amb un programa molt clar del que es volia fer. S'ha fet una obra que a nivell tècnic està a l'última".

La reestructuració de l'espai ha estat mínima ja que la casa ja definia molt bé els espais i a més s'ha ampliat perquè s'ha agafat una part de la veïna Ca l'Atmella, i els patis del darrere s'han convertit en espai d'interior. El que s'ha respectat és tot el que datava de l'època gòtica. Com a novetat la Casa Gòtica ofereix un brollador d'aigua al pati, una idea de feia temps i que es veurà tant des de l'exterior com de l'interior per fer més agradables les consultes.

Segons Oriol Calvo, "el motor bàsic de tot això és que l'entorn de la plaça de l'Església és l'entorn patrimonial d'Argentona i s'ha volgut concentrar en aquest entorn tots els equipaments que tenen a veure amb patrimoni cultural, és a dir, la Casa Puig i Cadafalch a la plaça de Vendre, l'església, la capella del sagrament, Can Calopa, el Museu del Càntir i l'Arxiu Històric".

L'edifici es compon de planta baixa i dos pisos. A la planta baixa hi ha una sala d'ús polivalent per a cursos, conferències i petites exposicions relacionades amb l'estudi i la recerca de la història

d'Argentona. Al primer pis hi ha l'espai de treball de l'arxiver/a, que mira a la sala de consulta, que té una capacitat per a quatre persones. En aquesta planta també hi ha la biblioteca de l'Arxiu Històric, un dipòsit per a documents delicats i la sala més gran que és el dipòsit de documents, amb armaris compactes per tal d'aïllar-ho del foc, de la pols i ocupar menys espai. Al segon pis hi ha la seu administrativa del Museu del Càntir.

El poble hi guanya. D'aquesta manera el poble guanya la ubicació i la seu definitiva de l'Arxiu Històric d'Argentona que era un tema que estava per resoldre des de feia molts anys. "Tindrem un Arxiu amb els requeriments que s'exigeixen. Ara ja ens podrem adreçar a molta gent d'Argentona que té documentació històrica a les seves cases en estat de conservació que no són les idònies i els oferim una alternativa on guardar-la i on estarà ben acollida", explica Oriol Calvo, que creu que cada vegada més la gent vol defensar el patrimoni del seu poble: "les polèmiques d'Argentona s'estan produint al voltant del patrimoni. Actualment es vincula el tema identitari amb el tema de patrimoni i cada cop que creix més el poble la gent reclama més elements d'identitat i de conservació del patrimoni".

El nou cementiri

Dues vistes del nou cementiri: exterior (a dalt) i sala de vetlla (a baix).

"El cementiri nou és una instal·lació totalment necessària per al poble, ja que el cementiri que teníem fins ara està pràcticament inampliable. S'ha anat fent nínxols darrerament però ja no n'hi caben més i per tant és totalment necessari." D'aquesta manera destacava el regidor d'Obres Públiques, Mateu Piñol, la importància de tenir el nou cementiri. Primera fase. Amb un pressupost aproximadament de més d'un milió d'euros, uns 170 milions de pessetes (amb subvencions que han cobert una part important de l'obra) s'ha pogut realitzar la primera fase del cementiri, que inclou l'edifici de serveis, 156 nínxols, la preparació de l'esplanada, la remodelació de les rodalies, els serveis d'aigua i d'electricitat, els carrils d'espera i l'adequació de la riera.

El punt calent de l'obra ha estat la manera de facilitar l'accés dels vilatans a l'edifici ja que s'hi ha d'anar per carretera. Després de discussions i lluites amb el Servei Territorial de Carreteres de la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament va aconseguir estalviar-se de fer el giratori que els demanaven, que se n'anava als setanta milions de pessetes, i en substitució s'han fet uns carrils d'espera amb un cost més baix.

En principi l'obra ha seguit els passos previstos i només s'ha de parlar d'algunes incidències alienes. L'únic inconvenient que hi va haver al principi era que el lloc on s'ha construït era una zona inundable i es va haver de pujar el terreny un metre vint. Això va representar un moviment de terres molt important i un retard en les obres. "De fet les obres van acabar el març de l'any passat però llavors s'havia de fer la remodelació exterior i sobretot la riera, que era una instal·lació necessària per posar en funcionament el cementiri. Això es va veure endarrerit perquè l'Associació Catalana de l'Aigua té els seus terminis i les seves feines i ens vam haver d'amotollar al seu calendari. Però l'important és que ho hem acabat d'una manera totalment exitosa", s'enorgulleix Mateu

Piñol. **Un cementiri diferent.** El dia 26 d'abril es va fer la jornada de portes obertes perquè tots els argentonins poguessin veure les noves instal·lacions. En aquell acte hi van ser presents l'aparellador de l'obra, Ramon Galí, així com l'arquitecte director de les obres, Xavier Alemany, que van anar explicant als curiosos tot el que s'havia fet. La gent va quedar molt sorpresa perquè no és un cementiri exclusivament amb nínxols, i van quedar gràtament sorpresos en veure la sala d'actes i les dues sales de vetlla.

Piñol.

"A Argentona teníem fins ara un cementiri vellet i petit en el qual només podem enterrar la gent. En aquest hi ha una sala d'actes que permet celebrar cerimònies, hi ha dues sales de vetlla i fins i tot hi ha prevista una sala d'autòpsies per si més endavant pot fer falta. Per tant, tot el cementiri és una innovació respecte del que hi havia fins ara i Argentona s'ho mereixia pel poble que és. A més s'ha construït en un indret que jo trobo ideal, un indret que produeix molta pau, un indret agradable dintre del que pot ser-ho un cementiri, però que convida a la reflexió", diu Piñol.

De moment s'ha fet la primera fase i està previst que se'n facin tres més per possibles ampliacions, tot i que tot depèn de les necessitats futures que hi

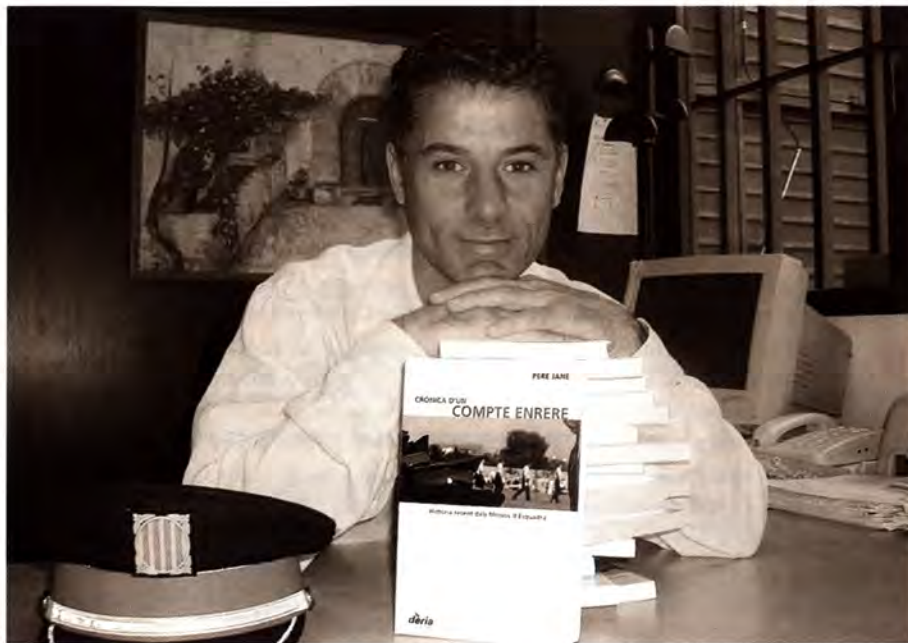
Ja feia anys que el cementiri d'Argentona estava saturat i quedaven ben pocs nínxols a disposició dels vilatans. Un problema d'espai que queda resolt amb el nou cementiri situat a la zona de Can Carmany, sortint del poble per la carretera de Dosrius.

El cementiri ofereix 156 nínxols, dues sales de vetlla i una sala d'actes on es podran celebrar cerimònies, serveis que no tenia l'antic edifici.

El cementiri ofereix 156 nínxols, dues sales de vetlla i una sala d'actes on es podran celebrar cerimònies, serveis que no tenia l'antic edifici.

El cementiri ofereix 156 nínxols, dues sales de vetlla i una sala d'actes on es podran celebrar cerimònies, serveis que no tenia l'antic edifici.

Crònica d'un Mosso

L'argentoní Pere Jané amb el seu llibre.

El sergent dels Mossos d'Esquadra Pere Jané no ha parat fins que ha pogut publicar el llibre *Crònica d'un compte enrere. Història recent dels Mossos d'Esquadra* (Dèria Editors). Un llibre que recull les dificultats i tot el que ha fet fins ara el cos de policia de Catalunya, després de parlar amb més de 40 persones, el president de la Generalitat inclòs.

"Jo tenia 22 anys i quan vaig assabentar-me que hi havia una convocatòria de la Policia Autònoma em va fer certa gràcia i vaig ingressar l'any 1985 a l'Escola de Policia de Mollet. El juny del 86 vaig rebre la credencial de policia autonòmic." Així relata l'argentoní Pere Jané el seu primer contacte amb aquest cos policial. Des de llavors n'ha viscut de tots colors i ha tastat la impotència i ha sentit la il·lusió de tirar endavant la policia autonòmica, una cosa que recull en el llibre *Crònica d'un compte enrere. Història recent dels Mossos d'Esquadra* (Dèria Editors). Pere Jané, que actualment és sergent de l'oficina del portaveu del cos dels Mossos d'Esquadra, cap de redacció de la revista Mossos i professor a l'Escola de Policia de Catalunya, es va posar a treballar fa un any i mig en aquesta publicació. "No és un homenatge sinó un reconeixement a tots aquells que van superar moltes dificultats per fer de policia a Catalunya, per aquells que des del 81 s'ho van creure i han fet realitat que existeixi el cos de Mossos a Catalunya", diu Jané sobre el projecte.

Inicis Mossos. Els Mossos són la policia més antiga d'Europa ja que van néixer a Valls el 1719. "No comença ara com alguns es poden pensar. Té una història molt llarga des del segle XVIII i han anat

molt paral·lelament al que ha estat la política del país. És evident que quan va esclatar la guerra es van mantenir fidels a la República, tot i que amb la victòria del franquisme van quedar gairebé 40 anys vigilant el Palau de la Generalitat i el Parlament", especifica Jané.

En el llibre es parla de com van viure els Mossos d'Esquadra el cop d'Estat, com explica l'autor: "La Policia Autònoma com a tal neix l'any 1983, però jo avanço una mica i parteixo de l'any 81. La nit del cop d'Estat, al Palau de la Generalitat es viuen moments de molta incertesa i de desconfiança a la gent que ha de garantir la seguretat del Govern de la Generalitat, dels seus consellers i del president. El cap dels Mossos de llavors era un capità de l'exèrcit que tenia fama de ser d'extrema dreta i evidentment no es creia això de fer una policia del país. Tota aquella nit el cap del cos va estar a Capitania General a la Prefectura Superior de Policia parlant amb gent que no sabem. Com que el cop no va triomfar els consellers no van voler insistir", relata Jané.

Crític. El mosso argentoní vol deixar clar que és un llibre neutre però també crític amb la Generalitat: "Quan surten dues promocions de Mossos l'any 1984 i 1986, la Generalitat tot i que hi havia

una llei que li permetia fer una policia pròpia del país no ho va tenir gaire clar. D'aquesta manera es van quedar 600 agents, entre ells jo, paralitzats sense veure gaire clar el futur. Això va crear una massa crítica dins el cos i evidentment una desmoralització veient que els altres cossos de seguretat de l'Estat feien el que volien perquè tenien una llei i diners. La Generalitat en cap moment no es va plantejar ni fer una llei de policia ni un sistema de finançament per fer-se càrrec del cos". Tot i això, els responsables dels Mossos van aconseguir diners per especialitzar els agents i formar-los a l'estranger en àrees com la salut pública i els delictes contra el matrimoni.

A més d'algunes anècdotes el llibre parla a fons de negociacions cabdals per la Policia Autònoma. "Es parla dels pactes del trànsit o de com es pacten els acords de desplaçament al territori, un fet clau." El llibre, que el mateix Jané s'ha autoeditat, està estructurat en dues grans parts que lliguen amb la història del cos policial: una que va des del 1981, des del cop d'Estat, fins al 1994, quan s'aprova la llei; i una altra des del 1994 fins avui en dia. "És molt més romàntica i autodidàctica la primera que la segona perquè intentàvem fer de policia en un lloc que no ho podíem fer. No teníem recursos, només moltes ganes de treballar i res més."

Xena, la tigressa

La Xena és la cinquena d'una cria de tigres que va néixer a finals d'abril en un circ de Terol. Dels seus germans, 3 van morir i ella, que va sobreviure, va venir al món amb hemobartonel·losi, una infecció a la sang que causa una anèmia molt greu i provoca la mort per debilitat. Veient el delicat estat en què es trobava, els propietaris del circ van decidir portar-la al veterinari argentoní Alfons Romera, que ja havia tractat animals d'aquest tipus en altres ocasions.

La Xena va arribar a la vila molt malalta i ràpidament es va sotmetre a un tractament d'antibiòtics, sèrum, vitamines i medicaments. Romera recorda que al principi no podia mamar per ella sola i que va haver d'alimentar-la a través d'una sonda directament a l'estómac i amb solucions d'aminoàcids i sucres intravenosos. Els àpats de la Xena eren senzills: llet i complexos vitamínics.

Durant poc més de quinze dies, la Xena va estar-se a casa de l'Alfons. Romera explica que va preferir tenir-la al seu domicili perquè la clínica que té a Mataró és "massa estressant". Les persones i la resta d'animals haguessin posat nerviosa la Xena. Així que va habilitar una habitació on no faltava res: un

cabàs, una manta, medicaments, bolquers, tovalloles i biberons. A mesura que passaven els dies la tigressa va anar millorant. Tot i el retard en el creixement –el seu pes i mida eren inferiors als de qualsevol animal de la seva espècie amb la mateixa edat– va recuperar-se.

Com una joguina. Mentre estem a casa de l'Alfons, aquest no deixa de tenir la Xena entre els seus braços. Li fa pessigolles a la panxa i ella, contenta i agraïda, no para de retorçar-se. Amb un somriure nostàlgic, l'Alfons comenta: "és una llàstima. Quan sigui gran no se'n recordarà de qui l'ha cuidat. Segur que no tindria cap problema a servir-me d'aperitiu". Tot i que li encanta jugar amb ella, s'ha endut més d'una esgarrapada. És per això que per donar-li el menjar i fer-li fer les seves necessitats va tapat de dalt a baix.

Se'n torna a casa. La Xena va tornar al circ el passat 16 de maig. Malauradament no podrà estar amb la seva mare, ja que segons explica Romera, "quan les cries han patit una malaltia i han estat exposades a moltes olors, pot haver-hi rebuig per part de la progenitora, un rebuig que fins i tot la portaria a matar-

les". Per exemplificar aquesta dada el veterinari afegeix un fet curiós: "en els zoològics, quan un cadell no pot mamar de la seva mare i l'han de posar amb una altra alletadora, el banyen amb els excrements de la tigressa que l'ha d'amamantar i d'aquesta manera no el rebutja". Alfons Romera és un autèntic apassionat del món dels felins. S'estaria hores parlant de tigres i fins i tot algun cop se li ha passat pel cap entrar dins d'una gàbia, encara que reconeix que s'ha de tenir "molt de valor per fer-ho". Com a amant dels animals creu que un circ no és el millor lloc per viure, però afirma que els tigres que ell coneix i que viuen en captivitat "estan molt ben cuidats". I afegeix: "en el cas de la Xena, si hagués viscut en el seu hàbitat natural, no s'hauria salvat".

La Xena ja està curada, però tot i això necessita passar uns controls periòdics. Qui sap si d'aquí a uns anys la veurem sana, forta i robusta, fent cas de les ordres d'un domador, espantant un nen o deixant fascinat un pare. Per cert, el seu nom no és pas per casualitat. Es diu Xena com la guerrera, la lluitadora. Aquesta tigressa ha hagut de lluitar i molt, per sobreviure.

La Xena té un mes, pesa dos quilos i mig i fa 45 centímetres. No és pas un bebè, és un tigre siberià –més aviat un tigrètó– que s'està uns dies a casa del veterinari Alfons Romera per recuperar-se d'una malaltia a la sang. Pren biberons, rondina quan té gana i li encanta que li facin pessigolles a la panxa. La seva imatge actual està molt lluny de la fera que serà d'aquí a uns anys. Sembla un autèntic peluix. Si el trobéssim damunt d'un cobrellit ningú pensaria que aquest nino tan dolç té unes urpes que esgarrapen. I si no, que li preguntin al veterinari que el cuida.

El veterinari Alfons Romera ha tingut cura de la Xena.

“La realitat actual és que l’IES està ple, amb les classes pràcticament al límit de la legalitat. Amb dificultats podem ubicar nous cursos i la població continua creixent. Podem aguantar 2 o 3 anys, intentant comprimir-nos al màxim i per tant reduir la qualitat educativa, però això té un límit. Calculem que d’aquí a tres anys, màxim quatre, no hi cabrem ni que volguem.” D’aquesta manera tan taxativa exposa l’actual situació de l’Institut de Secundària d’Argentona, el professor del mateix centre Jaume Aguilar. La vila i la seva zona d’influència, Dosrius i Òrrius, necessiten ja un segon IES per poder encabir l’espectacular creixement demogràfic que s’està experimentant en l’actualitat. Un tema que preocupa molt i que des que l’IES es va inaugurar, alumnes i professors ja van preveure.

El problema sobre la taula. Des del Consell Escolar Municipal d’Argentona, el tema fa temps que està sobre la taula. Ja l’any 2000 la regidora d’Ensenyament, Margarida Colomer, va enviar una carta a la Generalitat demanant un altre institut. Colomer ha anat insistint sense obtenir resposta. Fins i tot durant la inauguració de l’escola Les Fonts, en el passat mes de març, va tenir una àmplia conversa respecte del tema amb la consellera Carme-Laura Gil: “Li vaig dir que estàvem inaugurant una escola de primària, però és que d’aquí a dos dies hi haurà la necessitat de secundària i ja teniu una carta demanant-ho de fa dos anys. I em va mirar estranyada. A la tardor hi ha les eleccions autonòmiques i estem en uns moments crítics per pensar que això es durà a terme amb efectivitat”. Un estudi publicat a la revista de l’AMPA de l’escola Bernat de Riudemeia posa números concrets per demostrar la claríssima urgència de construcció del nou IES a la vila. Jordi Torres, representant de l’AMPA: “Són números estimatius que el que fan és una suposició de creixement i de quan s’ocuparan

Les aules de l’IES estan pràcticament saturades.

No hi caben

les places de l’Institut. La cosa dramàtica és que s’ocupen ja, no el 2009”.

En opinió d’un altre representant dels pares, el president de l’AMPA de Les Fonts, Joan Lluch, la situació encara es complicarà més amb l’entrada en vigor de la nova LOGSE, que augmenta el nombre d’alumnes amb els repetidors: “Aquest programa s’està agreujant per l’aplicació del desenvolupament de la LOGSE perquè a l’evitar la promoció automàtica dels nanos que estan fent l’ESO, evidentment s’incrementarà el nombre de nanos repetidors a tots els cicles formatius i tot aquest problema que ara podríem parlar de sis, set o vuit anys vista, potser ens el trobem a sobre a tres anys vista i el marge de maniobra no hi és. O es comença a fer alguna cosa ara o no hi serem a temps. A veure si preveient-ho es pot fer un equipament més com Déu mana”.

L’IES a Dosrius? Des de l’Ajuntament d’Argentona ja s’ha ofert la cessió d’uns terrenys per construir el nou IES. Colomer ha explicat que estaria ubicat a la nova urbanització del Collell. Dosrius per la seva banda tampoc no renuncia a aconseguir que l’Institut s’acabi edificant al seu terme municipal. És un dilema que haurà de resoldre la Generalitat: si es fa a Argentona o a Dosrius.

L’alcalde de la població veïna i president del Consell Comarcal, Josep Jo, apunta que el seu municipi pot omplir tranquil·lament el nou IES atès el creixement que està vivint d’habitants: “La població de Dosrius en cinc anys vista serà suficient per mantenir un institut. Sabem la problemàtica que tenim en el transport i hem d’intentar consensuar els tres ajuntaments i els AMPA i construir un IES a Dosrius i equilibrar l’ensenyament al territori”.

La construcció d’un nou Institut té un període d’execució d’entre 36 i 40 mesos, és a dir més de tres anys. Això sempre que la Generalitat es compromet a finançar-lo. No hi ha gaire temps per maniobrar si d’aquí a tres o quatre cursos ja s’estarà amb classes saturades. I més si fem un cop d’ull a la història. Jaume Aguilar, professor de l’IES d’Argentona: “La història diu que des que es va demanar per fer un institut d’Argentona fins que es va inaugurar van passar deu anys. Tots recordarem el que significava que els alumnes d’Argentona haguessin de baixar a Mataró i tots els anys que es van passar en barracons. Evidentment no voldríem tornar a passar pel mateix”. Si tot continua igual, el 2006 podríem tornar a veure barracons a Argentona, aules prefabricades per suplir la manca d’un segon IES.

El setembre del 2000, s’inaugurava finalment l’Institut d’Argentona. D’aquesta manera s’acabaven uns anys de classes en els sempre indesejables barracons i els alumnes d’Argentona no es veien obligats a viatjar a Mataró per estudiar en condicions. Però amb tan sols tres anys lectius s’ha vist que l’IES està pràcticament saturat d’alumnes. La solució passa per la construcció d’un altre Institut que s’hauria d’adjudicar ja si no es vol perdre qualitat d’ensenyament o tornar a enviar els alumnes de secundària a Mataró.

COSES DE LA VILA

El Centru estrena til·lers

Shin-Chan, Oreneta, Mussol, Tortuga i Tro. Aquests són els noms dels 5 til·lers que des del passat abril presideixen els espais més emblemàtics del Centre Parroquial. Aquests nous arbres substitueixen les tradicionals moreres del Centru, que van ser retirades perquè estaven malmeses. Els nous til·lers són uns bons substituïts que també faran força ombra a la terrassa del Centru. En una votació popular els nens i nenes del Centru van decidir que l'arbre del parc infantil s'anomenaria Shin-chan i que els quatre arbres de la terrassa es dirien Oreneta, Mussol, Tortuga i Tro.

Avantprojectes de Can Doro i la Velcro

El Saló de Pedra de l'Ajuntament Vell va acollir des de mitjan abril fins a principis de maig una exposició dels avantprojectes i les maquetes de Can Doro i la Velcro amb mostra de fotografies, plànols i maquetes sobre el futur d'aquests dos espais del centre de la vila. L'objectiu principal era que tots els vilatans poguessin fer-se una idea del que es farà a Can Doro i la Velcro.

Els vilatans que van visitar l'exposició van poder dir-hi la seva a través d'unes urnes instal·lades al mateix Saló de Pedra on els argentonins van poder incloure comentaris i suggeriments.

Conveni amb el Centre d'Estudis

El Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell i l'Ajuntament d'Argentona van signar a finals de maig, per primer cop, un acord de col·laboració. D'aquesta manera es va formalitzar sobre un paper un treball conjunt que ja fa anys que és en marxa. D'aquest conveni no només se'n beneficia l'Ajuntament, ja que el Centre d'Estudis Argentonins rep a canvi el suport de l'Administració municipal en l'organització d'algunes activitats.

Un nen de Calella, trobat a Argentona

El dia 8 d'abril van trobar a la plaça Montserrat d'Argentona el nen de deu anys veí de Calella que havia desaparegut el dia abans quan sortia de l'escola. Un Mosso d'Esquadra fora de servei passejava per la vila amb la seva filla quan va topar-se amb el menor desaparegut i casualment la nena, la filla del Mosso, el va reconèixer perquè havia estudiat amb ell. Ràpidament, l'agent de la policia va portar el menor fins a la comissaria d'Arenys de Mar des d'on es va avisar la seva mare. No se sap per què el nen va fugir i les úniques dades que van trascendir és que durant la nit el menor va dormir en un parc infantil de Calella on anava a jugar sovint i sembla que s'hauria amagat en un dipòsit d'aigua. Al dia següent el menor va agafar el tren i més tard un autobús que el va portar fins a Argentona.

Els Llops, entre els millors

Gran temporada la dels Llops d'Argentona en la Lliga estatal. Els argentonins, dirigits pel nord-americà Gary Johnson, es van colar entre els quatre millors. Tot i això no van poder passar de les semifinals en caure derrotats 40 a 0 davant els poderosíssims Dracs de Badalona, posteriors guanyadors de la Lliga. En el partit, disputat en terreny badaloní, els argentonins no van poder fer gaire cosa més davant el gran favorit al títol de la Lliga espanyola, un rival carregat d'estrelles. Els Llops van acabar el partit decebuts pel 40 a 0, un resultat massa contundent, però satisfets pel seu quart lloc a la Lliga espanyola, la millor classificació de la seva història. La recompensa no va tardar gaire a arribar ja que set jugadors de l'equip argentoní van ser convocats per jugar amb la selecció espanyola.

Exposicions al Museu

Primavera d'exposicions al Museu del Càntir que van acollir obres dels artistes locals Josep Rosselló i Montse Pons. A principis d'abril es va inaugurar una mostra de Josep Rosselló formada per una vintena d'obres, dibuixos originals, en les quals destaquen els paisatges del camp i edificis com ara Can Gaillard, la masia de Can Cabanyes, la casa Puig i Cadafalch, la façana de Santa Maria de Mataró i vistes de Tossa de Mar. En l'exposició també hi havia un apartat dedicat a diversos còmics dibuixats per l'autor, ja que Rosselló havia estat il·lustrador de còmics tan famosos com Rin Tin Tin, El Príncep Valiente, Búffalo Bill o Fantom.

A mitjan maig li va tocar el torn a l'artista Montse Pons amb la mostra de pintures, escultures i gravats sota el títol de "Camins Xarxes". Pons va fer un recorregut abstracte per diversos recorreguts que l'han portat fins les costes gallegues.

Maqueta del projecte de Can Doro.

COSES DE LA VILA

Espadero, president de la Federació

El fins ara regidor de Convergència i Unió, Francesc Espadero, és des de l'abril el president local de la Federació de CiU. Espadero ocupa aquest càrrec després que va saber quasi amb tota seguretat que no formarà part de la llista de CiU. L'exregidor convergent es va agafar el nomenament del nou càrrec amb molta il·lusió i ganes de fer-ho bé. Si el president de la Federació és Francesc Espadero, la vicepresidenta serà Lluïsa Navarro.

Festa'l Grogui

L'Institut d'Argentona va ser l'escenari el dia 5 d'abril del Festa'l Grogui, una festa organitzada per un col·lectiu d'Arenys que pretén donar a conèixer grups joves de música i de teatre del Maresme. Diverses persones de la vila i dels pobles veïns van voler assistir als concerts de Lo Mueso, La Polvorosa, Estoy Ke Trino i kaos Social, un acte que representava una de les preliminars per decidir els grups que havien de tocar a la festa grossa que es va celebrar el 24 de maig a la platja d'Arenys de Mar. En aquesta van tocar grups vinculats amb Argentona que van ser dels que van aixecar més aplaudiments, com és el cas dels Aquarel·la de Brasil, Soma Planet i els Tablatarang.

Reconeixement centenari

Dues empreses d'Argentona amb més de 100 anys d'història, el forn de pa Can Moré i l'empresa de maquinària agrícola Grup Sabater, han rebut un guardó de la Generalitat per saber-se adaptar als nous temps. En un acte celebrat al Palau de Congressos de la Fira de Barcelona, el conseller en cap Artur Mas va lliurar els premis de reconeixement. Amb aquest premi la Generalitat ha volgut reconèixer la tasca de moltes empreses que han sobreviscut al pas dels anys adaptant-se

als nous temps. Els del forn de pa, però, asseguruen que el secret és innovar sense perdre la tradició. L'altra empresa d'Argentona que ha obtingut el reconeixement de la Generalitat és Grup Sabater, del sector hortícola i jardiner, que exporta els seus productes a altres països. Amb cent anys d'història acabats de fer, han sabut adaptar-se als nous temps: apliquen els últims avenços tecnològics en l'agricultura i utilitzen la informàtica per al sector agrari i de jardineria.

Més catifes que mai

Els carrers d'Argentona es van omplir de flors el dia 1 de juny per celebrar la diada de les catifes. Aquest any hi ha hagut novetats. La festa va tenir més zones encatifades que mai ja que al tradicional llistat de carrers que es guarneixen per a l'ocasió, se n'hi van afegir dos de nous: el de l'Escopeta i el de Pius Pallars. A banda d'aquests dos carrers també es van guarnir els carrers Indústria, Àngel Guimerà —de la Pilota—, Sant Julià, Sant Isidre, Sant Ferran, el Centre Parroquial i l'Ajuntament Vell. Una altra de les novetats d'aquesta edició va ser l'exposició d'Ikebana del Centre Parroquial, un art oriental que fa figures abstractes amb les plantes. La jornada es va acabar amb la concentració de gegants i la tradicional cercavila.

Signatura del conveni dels treballadors

Els representants dels treballadors i els de l'Ajuntament van signar el dia 10 d'abril el conveni col·lectiu del personal laboral de l'Ajuntament d'Argentona. Després d'una negociació en què les dues parts han cedit en alguns temes, finalment han arribat a un acord. Després de l'aprovació en una assemblea de funcionaris i treballadors laborals i del visticplau del Ple Corporatiu, es va produir la firma formal dels acords. El conveni implica algunes millores per als treballadors: la creació d'una borsa d'hores, flexibilitat horària de mitja hora tant d'entrada com de sortida i un augment retributiu.

Racons

Llorenç Soldevila

La plaça de l'Església

És un receptacle gairebé cúbic, amb un retall de cel que com un dosser cau sobre la duresa de les llambordes. Sempre me l'he volguda imaginar buida de cotxes. I fer-hi transitar a peu el flux humà de la història. Justament aquí en aquest espai degueren començar els primers batecs socials de la vila, quan les terres baixes de prop de la riera devien ser aiguamolls que connectaven amb els de la costa.

Avui, la plaça és una mica massa orfe de vida. Les cases que l'envolten semblen deshabitades, només alguna fugaç llambregada de darrere un balcó o una ventallana ens ho nega. Les persones hi fan vida de cara endins. Tanmateix, de tant en tant, processons diverses la transiten. La dels visitants del Museu del Càntir, que en surten amb una cara que delata l'àvida imaginació de què menjaran per dinar. Les processons dels dies d'alegria, arran d'un casament o un bateig, o les de diades de tristor, fent costat a la família d'algun difunt. Són dies d'aglomeracions, de persones i d'autos. La plaça queda com empataxada momentàniament. I hi ressona estrident molta xerrameca de relació social i poques llàgrimes.

La plaça té quatre eixides, o entrades, depèn com us ho mireu. La de la banda de la capella del Santíssim ostenta una gràcia que la singularitza i li dona la categoria d'un dels miradors privilegiats de la vila. S'hi divisa un panorama presidit per la dolça línia del mar. Més que un lloc de pas, tal com està disposat ara, crec que hauria de ser un lloc per parar-s'hi, estar-s'hi, conversar-hi, badocar. L'aïllament que té com alcova de la sala que és la plaça, afavoreix aquestes i altres dedicacions humanes. D'ací estant, alguna hora, m'he imaginat tot el pla de sota despoblat de cases i edificis. Havia de ser una autèntica delícia de panorama: camps, camins, arbredes i un horitzó no profanat per cap urbs moderna. Sóc a punt de recrear amb so de les campanes de fons el toc de repicatruges mentre veig la polseguera que s'alça més ençà del Sorral.

Moltes gràcies a tothom

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Voldríem agrair a tots els vilatans i vilatanes que han donat suport a L'Entesa a les eleccions municipals. Hem incrementat els vots a totes les meses i districtes electorals de la Vila, sense cap excepció. Tenim l'equip humà, les ganes, la il·lusió, la voluntat i el sentit de la responsabilitat necessaris per continuar millorant Argentona en els propers quatre anys.

Primer de tot voldríem agrair a tots els vilatans i vilatanes que han donat suport a L'Entesa a les darreres eleccions municipals i que han permès, doncs, que haguem estat la força més votada a la Vila.

Lògicament, valorem molt positivament els resultats electorals. Hem sigut el grup polític més votat, amb més del 30% dels vots emesos, amb 340 vots més que el 1999, i aconseguint 6 regidors (i no gaire lluny del 7é), es a dir 2 més que a l'anterior legislatura. A més, L'Entesa ha guanyat a totes les meses i districtes electorals, excepte als de Sant Miquel del Cros. Per acabar aquest breu anàlisi cal dir que L'Entesa ha incrementat els seus vots a totes les meses i districtes electorals de la Vila, sense cap excepció. Naturalment, doncs, estem molt satisfets dels resultats de les darreres eleccions municipals.

Som un grup de gent que des de fa cinc anys estem treballant amb l'objectiu de millorar la Vila, d'aconseguir que el conjunt dels vilatans i vilatanes tinguem cada dia més i millors serveis, i d'incrementar el benestar i la qualitat de vida de les persones. En aquest temps hem madurat molt. Sabem que en aquests quatre anys hem fet moltes coses per millorar Argentona, però també que encara ens en queden moltes per fer per continuar-la millorant. I tenim l'equip humà, les ganes, la il·lusió, la voluntat i el sentit de la responsabilitat necessaris per continuar-ho fent en els quatre propers anys. Desitgem poder continuar treballant conjuntament amb les persones i grups amb les que compartim, en les seves línies bàsiques un projecte comú per fer una Argentona cada cop més propera a les persones. Esperem arribar a un acord de govern i, com fa quatre anys, fer un govern fort i estable, amb un projecte de poble clar i un programa de govern concret. Un acord en el que totes les parts s'hi trobin bé i se'n sentin satisfetes: es a dir, un bon acord de govern.

I esperem que tots vostès, que tots els vilatans i vilatanes, ens vulguin ajudar a tirar-lo endavant. Que tothom hi participi per tal d'anar millorant Argentona.

Ja hem votat!!!

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

Destacar que en conjunt l'esquerra ha fet un avanç important, encara que el fraccionament ha perjudicat els socialistes. També convé reflexionar per què una candidatura amb un programa nul, només basat en la promesa fàcil, ha aconseguit un nombre tan elevat de vots.

Una vegada més hem elegit amb llibertat i decisió als representants municipals, els homes i les dones a qui encarreguem la gestió dels nostres interessos col·lectius.

Aquesta vegada ha estat més elevada la participació dels argentonins i argentonines, encara que no hi ha hagut un increment espectacular.

Ens correspon doncs fer l'anàlisi dels resultats des de la nostra òptica i abans no comenci la pressió entorn de la necessitat de pactes o no, o amb qui i com els fem. En primer lloc cal destacar que en conjunt l'esquerra ha fet un avanç important, encara que el fraccionament ha perjudicat els socialistes.

També convé reflexionar per què una candidatura (AA) amb un programa nul o escàs, només basat en la promesa fàcil i provocant un descontent convenientment agitat, ha aconseguit un nombre tan elevat de vots. Una força que ve a fer política municipal contra la política, diu que no vol beneficiar a ningú, però amb quin interès?

Pel que fa a l'altra esquerra radical, caldria aclarir a quina opció política representen de la sopa de lletres on es refugien i que una darrera l'altra els ha anat desautoritzant. Amb el temps veurem en què es concreten aquestes propostes i els anirem coneixent. Des del PSC creiem que si bé hem aconseguit nous votants, un bon gruix dels que teníem ha anat a parar a AA i a EU. Ens cal doncs, corregir les causes que han pogut originar aquesta desviació i posar les mesures per recuperar la confiança d'aquests vilatans.

Aquesta és la nostra feina, posar a disposició del poble la nostra capacitat de feina ben feta, i la possibilitat de continuar-ne fent i estar més atents a la nostra gent per reconduir els resultats de manera més satisfactòria per a nosaltres.

Gràcies

Quan aquest escrit sigui publicat, ja hauran passat les eleccions municipals. Hi haurà nou Ajuntament amb disset regidors, s'hauran concretat els pactes electorals i ja hi haurà nou Govern Municipal.

Dit això, i sigui quin sigui el lloc que en aquest nou Ajuntament ens correspongui, el Grup Municipal de Convergència i Unió vol donar les gràcies al poble d'Argentona pel civisme i la responsabilitat demostrada en anar a votar, i als electors que hagin votat CiU per la confiança que ens han fet amb aquesta opció.

Nosaltres, el Grup Municipal de Convergència i Unió, des de la nostra posició, serem coherents amb el que vàrem dir una i altra vegada en el decurs de la campanya electoral: actuarem sempre amb voluntat constructiva, amb voluntat de participació i cerca de consens perquè les decisions que es prenguin des de l'Ajuntament siguin assumides per la majoria de vilatans i no només per aquells que ens han votat.

Per això, des d'aquest mateix moment, ja ens posem a treballar per aconseguir que es revisin els projectes de Can Doro i la Velcro, demanant a qui correspongui que doni entrada a aquesta revisió als representants de la Plataforma, a totes les forces polítiques del consistori i a aquelles entitats i col·lectius que se'n sentin afectats.

Entenem que aquest pas és necessari per tal de rebaixar la crispació que hi ha a l'entorn d'aquests projectes, crispació i falta de diàleg que poden portar a situacions i mobilitzacions que de ben segur no es produirien si entre tots aconseguíssim un projecte de remodelació del casc urbà que fos orgull de tots els argentonins i no només d'un sector minoritari.

Per acabar, volem expressar el nostre desig que, en aquesta legislatura que comencem, tots els que hem estat escollits com a representants del poble d'Argentona ens fem mereixedors de la confiança que ens heu fet i portem el nostre poble un pas més endavant en el camí de la convivència en pau i la prosperitat.

Grup Municipal de Convergència
i Unió (CiU)

Al Grup Municipal de Convergència i

Unió serem coherents amb el que vàrem

dir una i altra vegada: actuarem sempre

amb voluntat constructiva, amb volun-

tat de participació i cerca de consens

perquè les decisions que es prenguin des

de l'Ajuntament siguin assumides per la

majoria de vilatans.

Els resultats

Una vegada ja fet el recompte, ve la reflexió i intentar fer una valoració dels resultats. Bé, no és fàcil esbrinar el que ha passat a Argentona. Hem passat de 13 a 17 regidors, amb un augment d'aproximadament 500 nous electors, de 4 a 6 partits.

Els nous electors no som capaços de saber quina opció política han triat, però el fet que dos nous partits volguessin participar de la política municipal està clar que està motivat per un descontent amb la gestió municipal, no crec en un altre motiu.

Però no deixa de ser sorprenent que tres dels quatre partits en el consistori reben una disminució de vots i sols un incrementa els seus vots. És cert que IC i ERC són els que en general reben un augment considerable. Això vol dir que l'Entesa realment representa Esquerra Republicana i Iniciativa per Catalunya. Què li ha passat al PSC? Era soci de govern, i ha rebut menys vots. Ha acaparat tota la gestió l'Entesa? ("alerta" amb un altre pacte similar) Jo crec que els nous partits han provocat que el vot es dispersi.

Al cap i a la fi, aquests són els resultats, i com no, s'han d'acceptar. El poble decideix i això se suposa que és el que vol. Nosaltres acceptem els resultats i intentarem complir com fins ara, defensar al màxim i exclusivament els interessos dels vilatans, arribarem a tots els sectors de la vila d'Argentona, perquè entre tots construïm el futur d'Argentona. En aquest moments a Argentona manquen un munt de coses bàsiques, d'inversions i infraestructures, haurem de treballar TOTS (si ens deixen), sigui quin sigui el color de l'equip de govern. Esperem i desitgem que en aquesta legislatura fem TOTS una aposta pel consens i la participació. I entre tots treballem per una Argentona millor, deixant de costat les fòbies personals o de qualsevol tipus. Amb aquesta actitud es veu el tarannà de les persones.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

El fet que dos nous partits volguessin par-

ticipar de la política municipal està clar

que està motivat per un descontent amb

la gestió municipal. Nosaltres acceptem

els resultats i intentarem complir com

fins ara, defensar al màxim i exclusiva-

ment els interessos dels vilatans.

L'esquerra emergent

Grup Municipal Esquerra Unitària (EU)

Lluitarem amb força per mantenir la identitat d'indrets com Can Doro; per no malmetre patrimoni com a la Velcro; perquè el Pla d'Urbanisme sigui una realitat amb la participació de tots els vilatans; i perquè el veïnat del Cros esdevingui un espai digne.

Esquerra Unitària es dirigeix als vilatans per primera vegada en aquest mitjà, des d'on a partir d'ara tindrem l'oportunitat de compartir idees i gestes.

Aquesta primera ocasió l'aprofitem per donar les gràcies a les 470 persones -quasi el 10% dels votants- que el dia 25 van dipositar la nostra papereta a la urna, per la confiança que han dipositat en nosaltres. Però també volem agrair a tots aquells que, tenint ben clara una altra opció política, ens ha encoratjat perquè creien que la nostra presència en el ventall electoral enfortia la democràcia.

Esquerra Unitària és una força emergent i una opció de cara al futur. Ens vàrem presentar a aquestes eleccions amb la premissa de ser una esquerra alternativa i de representar a aquells sectors socials que es trobaven a desgrat amb la forma com, des de la suposada esquerra, es governa el poble.

Des del nou consistori portarem endavant la funció per la qual vàrem néixer defensant els que volen resistir-se a la força homogeneïtzadora de qui concep l'ajuntament com una gerència que tracta el poble com els treballadors d'una multinacional.

Lluitarem amb força per mantenir la identitat d'indrets com Can Doro; per no malmetre patrimoni com a la Velcro; perquè el Pla d'Urbanisme sigui una realitat amb la participació de tots els vilatans; i perquè el veïnat del Cros esdevingui un espai digne.

Aquests propers 4 anys treballarem des de les institucions amb l'Assumpta i des dels teixits socials amb el conjunt del grup, recollint inquietuds, desigs, neguits i esperances per aconseguir que una altra Argentona sigui realment possible.

En aquest camí no podem estar sols perquè us necessitem i només des de la democràcia participativa ho podem aconseguir.

Reflexions electorals

Grup Municipal Agrupació Argentona (Agr.Ar.)

A pesar que les nostres expectatives eren més àmplies, ens sentim molt agraïts als que ens han votat i els hem de dir que continuarem treballant per Argentona, sota un prisma apolític.

Vull fer una reflexió particular sobre aquestes eleccions sense que ningú es pugui ofendre, ja que el nostre propòsit no és aquest sinó només donar la nostra opinió.

L'ordre serà de més votat a menys.

L'Entesa: el senyor Soy penso que ho ha fet molt bé, ha sabut treballar bé les urbanitzacions de la part occidental i Argentona li ha donat suport.

CiU: després de sentir que Argentona és convergent, es demana al senyor Armengol que desperti, que baixi dels núvols, fa dues legislatures que el poble li ha demostrat.

PSC: la senyora Brugal no ha estat afavorida, la personalitat del senyor Soy l'ha superat a pesar de la seva validesa política; potser ha comès l'error de treballar més com a equip de govern que com a PSC.

PP: no estic d'acord amb la política desqualificatòria que fa arran del resultat de les eleccions, millor fer més autocrítica i mirar cap a dins, buscant en la seva campanya els errors comesos.

EU: penso que han fet una gran campanya i sobretot en la persona de Xavier Nieto de qui ens ha sorprès la seva capacitat de treball.

AGR.AR.: la idea ha estat connectar amb el poble de tu a tu però hem de reconèixer que la nostra inexperiència ens ha limitat.

A pesar que les nostres expectatives eren més àmplies, ens sentim molt agraïts als que ens han votat i els hem de dir que continuarem treballant per Argentona, sota un prisma apolític.

NOTA:

Malgrat que aquest exemplar conté informació sobre l'elecció de l'alcalde i del nou cartipàs municipal, per raons de tancament de la revista les aportacions dels grups municipals, com la majoria d'informació que conté aquest número, són anteriors a aquest esdeveniment i per tant no en fan cap menció.

Rosa Vila

Argentona, camí de Roma

Segurament, cap dels assistents anàvem a la caminada popular a la Via de Parpers amb la intenció de recuperar el sentit real d'una de les frases que més d'una vegada han guiat les passes per les nostres vides. "Tots els camins porten a Roma", és el que ens va engaltar de bones a primeres el nostre guia Francesc Busquets, un dels arqueòlegs de l'empresa Àtics que està treballant en el projecte de restauració de la Via Romana de Parpers.

No ens havíem aplegat puntualment a les 10 del matí del 13 d'abril a la Paret de les Mentides, especialment per a sentir la frase en qüestió, però sí que d'alguna manera, les cent trenta persones de totes edats que volíem conèixer l'estat actual del jaciment arqueològic de la via romana, sabíem que el que ens atreia era precisament poder compartir amb altres xafarders un interès -induit, revifat o aconduït, tant hi fa!- per a una qüestió ben nostra, i que durant molt temps hem tingut aparcada: la història antiga més propera -valgui la contradicció-, la que tenim a quatre passes, enmig de boscos i dissimulada de la civilització asfaltada. La que ja comença a ser demanada per més d'un forani, estudiós o simplement curiosos. Érem 150, entre persones i gossos, els que ens deixàvem portar cap a dins la muntanya, com en altre temps féu un flautista famós amb uns altres

150, entre nens i rates, però nosaltres menys innocents i més saberuts, ho fèiem per passar revista de l'estat actual d'aquell camí estrenat fa uns dos mil anys per a portar poble amunt poble avall. I qui diu a Roma diu a Cadis passant per Tarragona. Ara en sabem més, d'aquell tram de l'antic Camí Ral, i ho podem explicar a amics i coneguts. Sabem el nivell del paviment, el traçat i uns jaciments arqueològics en fase molt tendre de recuperació; vàrem poder tocar el que de moment s'ha fet sortir a la llum, o millor dit a la intempèrie, trosos de murs de contenció interiors, exteriors, pilons guarda-rodas i clavegueres subterrànies, però també les esclavissades del sauló que ho va descalçant si no es va prou de pressa...

Però una cosa ens va sorprendre, i és que de moment no es té constància de l'existència de les lloses del camí, i és precisament el que tothom es preguntava. Algun dels assistents recordava que fa deu, dotze anys, encara en quedava alguna i algun altre insinuava fluixet que un conegut constructor desapareixiu les havia fet servir per alguna casa de propietat. Però això no es pot dir aquí perquè no està demostrat, ni tan sols investigat.

Però el que sí que es pot dir és que la de Parpers era una via de pas natural que segurament seguia el Torrent del Pas de

la Galleda, adaptada a l'ús. Que l'Imperi Romà se la va fer seva per necessitat, per comunicar el tram de Via Augusta que passava per la Costa (Maresme) amb el que passava per l'interior (Vallès), ja que com tots els grans imperis, el poder romà es basava en les seves infraestructures, i la principal era la de les comunicacions, o sigui dels camins: calia que l'Imperi estigués perfectament comunicat: s'havia de poder arribar a tots i cada un dels seus racons. Per això ho varen fer a consciència, pensant molt enllà, sense saber que seria el nostre ençà.

Després dels romans, es va seguir utilitzant i per tant mantenint. Als segles XVI i XVII, va ser el Camí de Posta (correus). Entre els segles XVIII i XIX, va continuar sent l'única via capaç de comunicar el Maresme amb el Vallès per la Roca, per a mercaderies, diligències i passatgers, fins que al XIX va quedar tallada en molts trams en construir-se la comarcal 1415, i així va començar el procés de degradació, perquè com bé ens va dir el guia, "els camins són vius mentre s'utilitzen". Ara, des del 1993, en què es va fer la primera Llei de patrimoni nacional, ha quedat protegida.

Però protegida no vol dir salvada, això també ens va quedar clar. Per això vàrem tornar contents de la passejada, perquè sabem que s'està salvant des del nostre propi ajuntament.

Petits i grans van poder veure la Via Romana restaurada.

FOTOS: ROSA VILA

COSES DE LA VILA

Ríos no té sort a la marató

Fracàs estrepitos de Pepe Ríos en la marató que va disputar el 13 d'abril a Rotterdam. El gran objectiu de la temporada hivernal es va tancar amb un abandonament decebedor. El fondista de la vila va tornar d'Holanda amb la cua entre cames i la moral força tocada. L'atleta argentoní es va veure obligat a deixar la cursa gairebé a la meitat del recorregut després de patir diversos problemes físics, que l'haurien impedit fer un registre acceptable. Tant ell com el seu company d'entrenaments hivernals, Fabián Roncero, van abandonar en el mateix quilòmetre. Després de la mala experiència en la seva primera marató, José Ríos va dubtar per uns instants si algun dia tornaria a provar sort. El que queda clar és que ara es vol centrar en la seva especialitat: els 10.000 metres. Ríos espera que a París, en els Mundials de l'estiu, es retrobi amb el seu millor nivell. On l'argentoní va tenir més sort va ser en el Mundial de Cross disputat a Lausanna (Suïssa), en què va acabar en vint-i-unena posició després de lluitar colze a colze amb els africans, grans dominadors de l'especialitat.

Els caçadors catalans a Argentona

Argentona va ser el 15 d'abril la capital de la caça catalana. Diferents poblacions van participar en un sopar de treball en un restaurant de la vila per tal d'unificar esforços en l'organització de les fires de caçadors que es fan durant l'any al Principat. La trobada, que va servir per crear una mena de federació de firaires, va resultar molt satisfactòria. D'entrada es va arribar a acords per lligar calendaris i evitar trepitjades entre fires d'una banda i d'una altra. En la reunió de representants de fires de caçadors de Catalunya també hi va assistir Jordi Padrós, director general d'Agricultura, Ramaderia, Caça i Pesca de la Generalitat. Padrós va oferir ajuts als firaires.

FC Argentona a Astúries

Una setantena de membres del FC Argentona, entre jugadors, tècnics, directius i familiars, van viatjar durant la Setmana Santa a Astúries. Tot i que inicialment la idea era anar a Escòcia, es va acabar decidint anar al principat asturià, molt més assequible. Una vegada més es va combinar futbol i turisme. Astúries és un país amb molts atractius paisatgístics. Entre l'oferta esportiva, a part dels tornejos de futbol, es va fer una visita a la mítica escola del Mareo, la "masia" de l'Sporting de Gijón. Els integrants de l'expedició van aprofitar per assistir a un partit de futbol de Segona Divisió A al camp de l'Oviedo, en què els locals s'enfrontaven amb el Badajoz, on milita l'argentoní Pedro Nieto.

per mostrar les possibilitats que té la vila com a destí turístic o gastronòmic. Si l'any passat es va posar èmfasi en els productes gastronòmics, enguany li va tocar el torn a la ceràmica, que va ocupar una part important de l'estand argentoní. A més, es va oferir informació sobre diferents aspectes d'interès turístic del poble com ara la natura, i en concret la ruta de les fonts, la gastronomia i els establiments d'elaboració de productes artesans, i el Museu del Càntir. Com és habitual també s'informava a qui s'acostava a l'estand de les fires i festes d'Argentona. Per trencar amb els díptics informatius que s'havien repartit anteriorment, enguany es va fer en format punt de llibre, fent-ho així més atractiu. El canvi de disseny va ser un èxit i ràpidament es van exhaurir els 2.000 punts de llibre. L'Ajuntament ja ha encàrregat fer-ne més còpies per a les fires futures.

Exitosa Marxa de les Fonts

La Marxa de les Fonts va a més. Cada any que passa s'assoleix un nou rècord de participació. Aquest any la xifra de participants s'ha quedat a la porta dels 700, en total 695. La setena Marxa de les Fonts va aplegar gent de totes les edats. El participant més jove tenia 9 anys i el més gran, 72. Justament aquesta diversitat, el fet que hi pugui participar tota la família i l'entorn natural, fan que aquest acte sigui un èxit. Els participants de la Marxa van gaudir de l'entorn natural d'un recorregut de 12 quilòmetres i mig per les fonts més importants de la vila. Per aquells més atrevits es va proposar una alternativa: pujar fins a Burriac. Tots els participants van rebre una samarreta de record.

Exposició de 50 anys de bàsquet

Durant quinze dies el Saló de Pedra va ser l'escenari de l'exposició amb motiu dels 50 anys de bàsquet a Argentona. Un passeig nostàlgic per mig segle de vivències de l'esport de la cistella a la vila: amb fitxes de jugadors, fotografies, retalls de diaris i revistes, copes... Entre els visitants de la mostra del CBA hi va haver el president de la Federació Catalana, Enric Piquet. Piquet, amb bons amics a Argentona com la mítica jugadora Carme Famadas, va recordar que el bàsquet a la vila té una llarga tradició amb noms importants.

El president de la Federació Catalana va visitar l'exposició.

Argentona al Saló de Turisme

Argentona va ser present al Saló Internacional del Turisme de Catalunya

COSES DE LA VILA

Josep Lladó guanya un concurs de poesia

Primavera profitosa per al poeta argentoní Josep Lladó, guanyador d'un premi de poesia i publicant el llibre *Vanitat de vanitats*. Lladó es va fer amb el primer premi del Tercer Concurs de Poesia Mateu Janer i Montserrat Pujol organitzat per Ràdio Molins de Rei. Lladó va recollir el guardó, un trofeu i 360 euros, de la mà de l'actriu catalana i també membre del jurat Carme Sansa. L'escriptor de la vila va guanyar amb un poema de vers lliure titulat "Carnavalesca", una reflexió sobre qui som i qui volem ser. Lladó ja havia participat en aquest certamen en altres ocasions. El primer cop va quedar finalista, el segon va obtenir el segon premi i, finalment, a la tercera va la vençuda i s'ha endut el màxim guardó. D'altra banda l'autor argentoní ha publicat *Vanitat de vanitats i altres poemes*, la seva última obra. L'obra està dividida en dues grans parts. La primera recull les creacions premiades al llarg de la seva trajectòria literària. D'aquí el títol del llibre. En l'altra part de *Vanitat de vanitats*, Josep Lladó publica tota una sèrie de poemes inèdits de diferents temàtiques.

El CBA salva la categoria

En el definitiu i dramàtic partit de la sèrie de promoció de descens, el CBA ha aconseguit la permanència a la Copa Catalunya després d'imposar-se per 81 a 87 a la pista del JAC Sants. Altre cop va emergir l'esperit guanyador de l'equip de Jiménez, acostumat a jugar finals, això sí diferents, en els últims anys. El Ferros Iluro va dominar gairebé sempre el marcador, amb avantatges que van arribar als 11 punts. En el tercer quart, però, el JAC Sants va capgirar el resultat de manera espectacular i es va témer el pitjor. Afortunadament van tornar a aparèixer els homes més curts de l'Argentona per treure les castanyes del foc. L'Argentona va assegurar-se la continuïtat en la Copa Catalunya en un altre dia per a la histò-

ria, una cirereta per arrodonir el cinquantenari de l'entitat. I la temporada que ve, qui ho anava a dir, derbi entre el Mataró que ha baixat de lliga Eba i l'Argentona de Jiménez.

Concert de joves intèrprets

Els alumnes dels Amics de la Música van oferir a principis d'abril un recital de les peces que han après al llarg del curs. Amb el títol de *Concerts de joves intèrprets*, l'escola dona als estudiants la possibilitat de demostrar els seus coneixements davant d'un auditori, en aquest cas, el Saló de Pedra de l'Ajuntament. En tres dies, més de 110 nens i joves van cantar i tocar les peces més variades.

Argentona, capital de la dansa

Les Onzenes Jornades de Dansa d'Argentona van ser tot un èxit de públic. Centenars de persones van poder gaudir d'un cap de setmana de finals de maig i principis de juny replet de dansa. Els carrers d'Argentona van convertir-se en escenari de diversos espectacles. Una de les novetats de les Jornades va ser un taller teòric i pràctic a càrrec de Toni Jodar. El dissabte 31 de maig hi va haver una mostra d'escoles de dansa on van actuar Pas x Pas i Sentimiento Andaluz. El diumenge 1 de juny la dansa va tornar al carrer amb els espectacles: Sin ton ni son, de la companyia de Roberto Alonso; Uno más uno partido por dos, de la companyia de Mar Gómez, i Ángeles caídos buscan subir al cielo, de la Hojarasca Danza.

Joan Pannon

L'arxiu i obra de l'Aixernador

Al desembre de 1997, de retorn del Perú, vaig considerar que abans de reintegrar-me en el meu compromís social de voluntariat faria la donació del fons cultural de l'Aixernador al poble d'Argentona. Aquest fons consistia en obres d'art, pintures, escultures i un arxiu de variada documentació. Així doncs, el dia 25 de novembre de 1997 es va firmar a l'Ajuntament d'Argentona el conveni de donació del fons cultural de l'Aixernador amb la presència del batlle Joaquim Casabella i del regidor de Cultura Jordi Pinart. El que es va firmar va ser una acta per a la ubicació d'aquest fons a l'Arxiu Municipal de la plaça de l'Església núm. 4 (Casa Gòtica). El fons consta de 122 pintures (olis, aquarel·les i tècniques mixtes), 4 escultures, 2 ceràmiques, 1 escultura de forja modernista, com també un arxiu de documents amb 292 arxivadors de 37 capsos. La donació és un llegat valuós, un feix de sentiments i de records. La força que va vèncer el desencís dels anys foscos de la dictadura franquista. Quan es van obrir les portes del Centre Cultural l'Aixernador, el 1983, es va fer amb l'esperança renovada per il·lusionar-nos una altra vegada en la utopia de l'amor, de les llibertats i dels Drets Humans!

L'inici d'aquell projecte va ser anònim en un petit taller d'arts gràfiques. El 18 de febrer de 1967 neix la impremta La Juliana. Aquesta impremta va ser el motor que va conduir, en el temps, un projecte de canvis i nous horitzons. L'any 1979 neix al passatge de les Escoles l'Aixernador. Els primers llibres es fan sota el nom d'Edicions Argentonines. El 1983 es compra la casa de l'Aiguana i es crea el Centre Cultural l'Aixernador. El 25 de febrer de 1997 finalitza el projecte cultural i editorial quan es trenca l'acord entre l'Ajuntament i l'entitat. Sento ara, de l'esforç estèril de 30 anys de voluntariat, al poble i la cultura... No obstant això, agraeixo el suport de tanta gent amiga. Van ser moltíssims els actes rellevants: homenatges, exposicions d'art, llibres, música i una llarga tirallonga d'escrits. Tot això ho explicaré a través d'un llibre que estic escrivint que mostrarà tota la trajectòria del Centre Cultural i Edicions l'Aixernador.

Lluís S. Morgan

Terra de bruixes

Imatge històrica de Can Riudemeia.

El mas de Can Riudemeia també era un molí que durant segles va utilitzar l'abundància d'aigua dels seus contorns per fer anar les moles de pedra, que avui encara podem contemplar, encara que sigui com a element decoratiu, que embelleixen i donen una patina d'antigor de masia.

Una ancestral llegenda ens explica que la vall de Riudemeia era el camí que feien servir les bruixes de la muntanya de Céllecs quan es traslladaven cap a Vallgorguina a celebrar els seus *akel·lres* al voltant del dolmen anomenat Pedra Gentil. I allà queda encara enmig de la vall una pedra amb un senyal cisel·lat que diuen que és la tomba d'una d'aquestes bruixes, encara que els estudiosos, i per aixafar-nos la guitarra, diguin que no és més que una fita que assenyalava una possessió o terme. Un altre senyal sobre pedra prop de la masia és testimo-

ni d'un desgraciat accident en el qual va perdre la vida un infant, una mort que va ser un secret silenciats durant molts anys. Només fa tres generacions que els propietaris de la masia, a qui dec molta informació, han deixat de portar el cognom de Riudemeia. Aquell cognom que de la mà d'un fill de la casa, de nom Bernat, va quedar registrat en els annals de la història de Catalunya. Bernat va ser el primer a posar peu a terra a l'illa de Mallorca en la seva conquesta el dia 10 de setembre del 1229. Aquesta gesta li valgué el títol de senyor de Santa Ponça i la possessió de terres a l'"illa de la calma". Un monòlit en el petit port de Santa Ponça recorda aquell fet.

Juntament amb ell, tres joves argentons, que segurament formaven l'host del senyor de Burriac, posaren peu a l'illa, podien ser homes de cognom Lladó

o Bramona, i dic aquests noms perquè si alguna vegada visiteu el poble de Campos, a l'illa, població d'uns 7.000 habitants, hi trobareu gent que porta els cognoms de Lladó i Bramona, i la seva església parroquial està dedicada a Sant Julià, signe quasi segur del pas argentoní per aquelles terres, o així ho creuen els seus historiadors locals.

Les cròniques del rei Jaume I donen constància d'aquest Bernat de Riudemeia que un dia va sortir de la masia enclavada en aquesta vall, tan entranyable per nosaltres, a la conquesta de nous horitzons, i a fe, que ho va aconseguir. I aquí va quedar, encara queda, guardiana perenne, la secular masia de Can Riudemeia, en altres temps envoltada de conreus i vinyes, aquí envoltada de frondosa arbrada i d'una granja de prolífics conills de pèl blanc i morro negre. Tot canvia.

Els campions en plena celebració.

Adéu, Tercera!!!

67 punts, 22 victòries, 1 empat, 5 derrotes, 93 gols a favor i 48 en contra. Números de campió, números que valen un títol i un ascens. Un any després de viure el drama del descens, el Sant Miquel del Cros tasta novament la glòria del retorn a la Regional de plata. Serà la tercera temporada de la seva història a Segona. L'èxit de l'equip del veïnat sud es va fer pregar, però, fins a l'últim partit. I és que el Cros va arribar a la darrera jornada amb un avantatge de dos punts sobre el segon, el Premianense, que l'obligava a guanyar per dependre de si mateix ja que els seus perseguidors, amb l'average a favor, els podien pispar el títol en cas d'empat a la taula. Els verd-i-blancs van aguantar bé la pressió guanyant amb contundència a l'Anfield Road mataroní, al camp del Liverpool, per 4 a 6. "Sortiu tranquils que som superiors a ells. Hem de guanyar. Per molt que lluitin la victòria serà nostra, i més amb tota l'afició que ens ha vingut a veure", van ser les últimes instruccions de l'entrenador, Mariano Morenilla, abans d'aquella decisiva contesa. No es va equivocar: recital amb majúscules dels argentonins amb un Xavi Ventura providencial (2 gols) a la primera part per encarrilar el 0 a 3 del descans. A partir d'allà, bufar i fer ampolles, i més quan l'espia del Cros en el partit del Premianense a Cabrils tele-

fonava a la meitat de la segona part. Santi, el coordinador tècnic, anunciava la bona nova: els de la costa havien perdut i, per tant, els de la vila ja eren campions passés el que passés. Al final, bogeria a la gespa del Camí del Mig. Va córrer el cava, i tots van acabar a la dutxa.

Acte seguit, un parell de furgonetes descobertes van emportar-se els campions a fer una passejada triomfal pels carrers de Mataró (van parar en un conegut frankfurt a saludar un jugador de l'equip, l'Edu, que hi fa de cambrer i que no havia pogut jugar el partit) i després pels del barri. La caravana de clàxons i crits eufòrics va rodolar fins al camp del Cros. Allà, als herois, els esperaven més d'un centenar de seguidors, una traca ensordidora i una gran costellada. "El mèrit de l'ascens no és només de l'equip sinó també d'una afició magnífica", deia el capità, Òscar Carmona.

Un mal inici, un feliç final. Ja havien quedat oblidades les estones dolentes que van passar sobretot en l'inici de la temporada. En les cinc primeres jornades, el Sant Miquel havia perdut tres partits, i ningú apostava gairebé ni un euro per ell com a favorit al títol. Tot i la crisi de resultats el tècnic, Mariano Morenilla, no va veure perillar el seu càrrec. "La directiva em va dir que tranquil,

anem a jugar, cap endavant, s'ha de pujar però no és la prioritat. L'important és que els nois tornin a gaudir jugant a futbol." A partir de la sisena setmana de competició, el Cros va aixecar el vol de manera espectacular encadenant una victòria rere l'altra. "Creure en si mateixos, és el que els feia falta. Aquesta ha estat la base." Un dels partits clau de la Lliga es va jugar al veïnat argentoní. La Juventus (el gran rival aleshores), que guanyava 1 a 3 al descans, va veure com els verd-i-blancs li donaven un bany en tota regla en una remuntada per a la història. 5 a 3 per al Sant Miquel, que va posar-se mig ascens a la butxaca.

L'esforç i la regularitat de tots ha estat la clau de l'èxit del Cros. Els Pedro Sacristán, Juan Andrés Lara, Xavi Ventura, Òscar Carmona..., la columna vertebral de temporades passades, va tornar a funcionar perfectament ben escortada per dues novetats: Cristian, un home gol provinent del juvenil del Mataró, i Regueiro, un pulmó, una màquina a la zona ampla. "És un equip amb uns jugadors que abans que jugadors són amics. Juguem de memòria. No hi ha cap més secret que el treball diari i la bona harmonia del vestidor", apunta Carmona. A partir d'ara a treballar ja en la propera temporada a Segona Regional. L'objectiu inicial: la permanència.

Una temporada després de baixar als "infernals" de la Tercera Regional, el Sant Miquel del Cros torna a pujar a Segona. Els del veïnat sud, campions de Lliga a l'última jornada, recuperen la categoria després d'una campanya excepcional. La direcció des de la banqueta de Mariano Morenilla i la mateixa plantilla d'altres anys, amb un parell de retocs, han fet possible la gesta. La vila tornarà a vibrar amb el derbi local: Cros-Argentona.

Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona. Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.

ARGENTONA-CAN CABOT: Torre en venda. 400 m2, 800 m2 solar, 7 hab. (1 suite, 2 dobles, 4 individ.), 2 banys, 1 bany aux., cuina office, saló menjador, 2 ambients, terrassa, llar de foc. Assolellat. **276.465,57 € (46.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Turó St. Sebastià: Casa en venda. 200 m2, 4 hab. (2 dobles, 2 indiv.), 1 bany, cuina, saló menjador, terrassa, jardí de 60 m2, garatge tipus local amb planta baixa de 90 m2 ideal per magatzem o negoci, calefacció. **270.455,45 € (45.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Centre: Pis en venda. 90 m2, 3 hab., (2 dobles, 1 indiv.), 1 bany, 1 bany aux., cuina, saló menjador gran, calefacció, vidres dobles, balcó, traster tipus estudi, 10 m2 de terrassa a la part superior. **189.318,81 € (31.500.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Semi centre: Dúplex en venda. 160 m2, 4 hab. (3 dobles, 1 indiv.), 1 bany, 1 bany aux. cuina, saló menjador gran, terrassa comunitària, armari, calefacció, llar de foc. **249.420,02 € (41.500.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-zona Hotel Solé: Torre en venda. 200 m2, 900 m2 solar, 5 hab. (2 dobles), 2 banys, cuina nova, saló menjador, terrassa, jardí amb glorieta, garatge, calefacció, llar de foc, fusteria interior de pi. **369.622,44 € (61.500.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Carrer Gran: Pis en venda. 70 m2, 2 hab. (1 doble, 1 indiv.), 1 bany, cuina americana, saló menjador, traster, terrassa 60 m2, calefacció, vidres dobles, gas. **228.384,60 € (38.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Centre: Casa en venda. 250 m2, 5 habitacions (4 dobles, 1 indiv.), 2 banys, cuina, saló menjador, terrassa, garatge TIPUS LOCAL, calefacció, gas. **390.657,87 € (65.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Centre Carrer Gran: Àtic en venda. 4 hab. (2 dobles, 2 indiv.), 2 banys, cuina americana, saló menjador sostres alts, terrassa 2 nord i sud, calefacció, vidres dobles, gas, tot disseny. **306.516,17 € (51.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Zona Molí: Casa en venda. 150 m2, 4 hab. (2 dobles, 2 indiv.), 2 banys, cuina, saló menjador dos ambients, terrassa a la part superior, garatge per a 1 cotxe, armari, calefacció, gas. **282.475,69 € (47.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Centre: Pis en venda. 78 m2, 3 hab. (1 doble, 2 indiv.), 1 bany, cuina rústica, saló menjador amb vistes, armari, calefacció, gas, llar de foc, balcó orientat al mar, impecable, molt decorat. **173.692,50 € (28.900.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-CAN BARRAU: Solar en venda. 175 m2 solar, accessibilitat, urbanitzat. **131.621,65 € (21.900.000.- Ptes.)**

CANYAMARS-Can Massuet: Torre en venda. 300 m2, 1.200 m2 solar, 6 hab. (3 dobles, 3 indiv.), 2 banys, 1 bany aux., cuina, saló menjador 40 m2, terrassa, jardí, garatge 3 cotxes, calefacció, piscina. **234.394,72 € (39.000.000.- Ptes.)**

AUTOSERVEI **BRESCA**

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI

• HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:

8'30 a 13'30 (matí)

17'30 a 20'30 (tarda)

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

OFERTES

Rovellons Trossos, pot vidre 1/2 kg - 2 pots	1'95€
Llet PASCUAL Brick litre. Natural, semi i desn.	0'69€
Escopinyes rubo RIA GALLEGA (Bereberechos) 1/4 kg.	1'50€
Aigua RIBES 1'5 litres	0'25€
Oli CARBONELL 0'4 graus	2'73€
Detergent aut. LA OCA Sac 10 kg.	18€
Detergent aut. LA OCA Liquid. 5 litres	6'90€
Suavitant LA OCA 5 litres	4'50€

TELECOMUNICACIONS
ELECTRÒNICA

SONIELEC S.L.

INSTAL·LACIÓ - REPARACIÓ - MANTENIMENT

ANTENES TERRESTRES I SATÈL·LIT
SONORITZACIÓ DE LOCALS
CIRCUIT TANCAT TV
CABLEJATS D'EDIFICIS
TRACTAMENT I DISTRIBUCIÓ
DE SENYALS ANALÒGIQUES
I DIGITALS

C/. MAJOR, 12 - 08303 MATARÓ - Tel./Fax 93 757 14 04
e-mail: sonielec@wanadoo.es - Web: www.sonielec.es.fm

**Realització d'instal·lacions amb
el nou reglament d'infraestructures
de telecomunicacions I.C.T.**

**RESTAURANT
ELS CAÇADORS**

ARGENTONA

CUINA MEDITERRÀNIA

PLATS D'AUTOR

ESPECIALITAT EN PEIX I MARISC

Ctra. Vilassar de Mar, 16
Tel. 93 756 13 21 - Fax 93 756 16 31
www.los-cazadores.com
✉: info@los-cazadores.com

Kràter

Plaça Catalunya, 34
MATARÓ
93 799 09 50
elvideosl@terra.es

www.videokrater.com

**Un dels videoclubs més grans de l'Estat.
Hi trobaràs quasi totes les pelis i més
de 10.000 referències en regals de tota mena**

**Spm
systems**

INSTAL·LADORS

*Tot per
l'aigua*

PISCINES

AIGUA

ELECTRICITAT

CALEFACCIÓ

CLIMATITZACIÓ

ENERGIES ALTERNATIVES

PERFORACIONS

PROJECTES-LEGALITZACIONS

PRODUCTES QUÍMICS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

Grupo Tomás

PERNILERIES
XARCUTERIES
CARNISSERIES

Grupo Tomás,

Servei de repartiment a domicili

Dissabtes: de 8 a 14 h